

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İnanç Araştırmaları Derneği Yayın Organıdır.

Cilt: 19 Sayı: 218 Mart 1978

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : Boğaziçi Mücelllhanesi

Sevgili Okuyucular

«ZEN BUDİZMİ YOLU VE YAY İLE OK ATIŞ SAN'ATINDA ZEN» isimli yeni kitap güzel ve etkili bir kapak düzeni içinde sizlere sunulmaya hazırdır. Ülkemizde ilk kez böyle bir eser yayınlanmıştır. Budizm'in Çin ve Japonya'daki Mistik uygulamasıdır. Buddha'nın «hidayete ermeden» önceki ve yola koyulduğunda doğrulanan en eski yaşamdır. Varlıktan çözüme sanatıdır.

Nişancıyla Nişantahtasının birbirine karşı ve iki ayrı şey olmayıp, tek bir gerçek olmaları, ok atışın şuur-dışı olarak yapılmasına bağlıdır. Şuur, şuur-dışıyla uyum yapmak zorundadır. YAY İLE OK ATIŞ SAN'ATINDA arayıp da bulamadığımız iç-sezgiyi, aşkın bilgeliği buluyoruz.

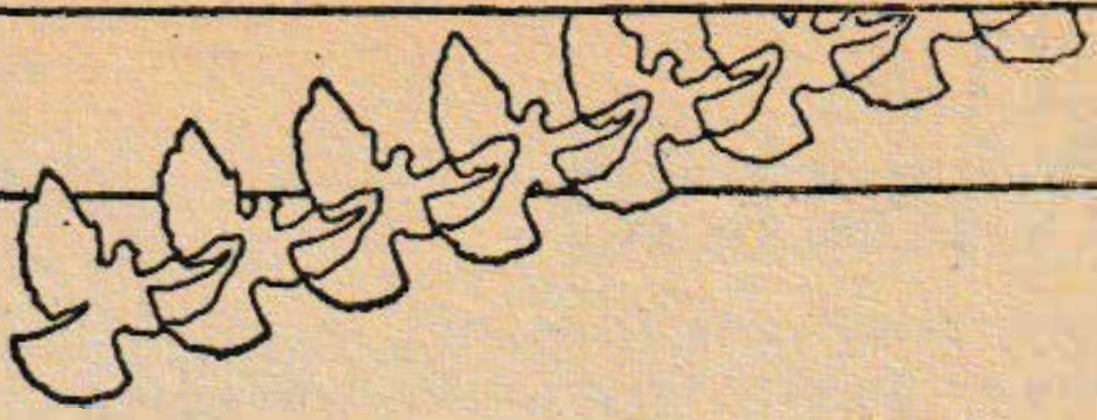
RUH VE MADDE'YE ABONE OLUNUZ VE ABONENİZİ KESİNLİKLE LÜTFEN YENİLEYİNİZ. Ruh Realiyesiyle karşılaşın onun lezzetinin zevkine varan için, bu Realiteye hizmeti amaç edinmiş Ruh ve Madde'ye elden geldiğince yardım etmek gerekmez mi?

Her sayımızda sizlere faydalı ve ruhsal atılımlarınızda yardımcı olmak için büyük çaba harcıyor ve Üstün Gerçeklerin Sahiplerine karşı sorumluluk yükleniyoruz. Herşey insan için ve onun kurtuluşuna yönelik! Gerçek ruhsal hürriyetin, ruhsal kurtuluşun yolunda harcanan bunca y.yıllık emeğin semeresinin alınacağı günler uzakta değil artık! Uyanış hızını arttırmak için VARIZ!

Doğu - Spiritüalizmi Dizininden ümitliyiz. İhtiyaçların bir cevabı olarak hazırladık. LÜTFEN ABONENİZİ YENİLEMİYİ UNUTMAYINIZ.

Selâm ve Sevgiler

E. ARIKDAL

Hayatın Anlamı ve Mutluluk

Hayatın anlamı gerçekten de pek çokları tarafından zannedildiği gibi, «Mutlu Olmak» mıdır? Çevremize baktığımızda mutsuzların, mutlulardan daha fazla olduğunu görüyoruz. Mutluluk ve mutsuzluk çeşitli etmenlere göre insandan insana değişen bir duyumdur. Küçük bir çocuk, bir çikolata ile mutlu olabileceği gibi, hemen arkasından kardeşinden yiyeceği bir tokat ile ağlar. Bu örneği büyütürsek, toplumun çeşitli kademelerindeki insanları da içine alabilir. Genellikle, şöyle koltuğumuza oturup, «Oh... Allah'a şükür, çok rahattım...» dediğimiz anda, çok geçmeden canımızı sıkacak, hiç değilse, o bir anlık mutluluğu dağıtıverecek bir olayla karşılaşırız.

Duyulara bağlı olan süreksiz, çabuk yıpranır, dayanıksız hazlar içinde kalarak mutluluğu bize vermek isteyenler elbetteki başkalarını uyuttuklarını zanneden insanlardır. Çünkü biliyoruz ki, mutluluk veya mutsuzluk duyusal şeylerdir. Rölâtif şeylerdir. O günkü hâlimize bakar. Beni mutlu eden sizi mutsuz eder. Yani bu derecede pamuk ipliğine bağlı olan bir takım kavramları insanlara bir amaçmış gibi sunmanın gereği nedir? Çünkü, «İnkarcı Materyalizm»ün başka türlü mânevî bir destek bulmasına imkân yoktur da onun için. En son getirip dayandırdıkları nokta budur: «İnsanlığın mutluluğu için». Materyalizm'de ruh, gelecek hayat, Yaradan gibi kavramlar olmadığına göre, öldükten sonra bir 'hiç'lik sözkonusu olduğuna göre, canlılara evren içerisinde hiç bir şuarsal süreklilik tanınmadığına göre, onlarca yaşamanın amacı 'mutlu-

luktur'. Dolayısıyla, ne kadar mutlu olabilirsek o kâr sayılmalıdır. Peki hiç mutlu olmadan öte aleme gidenler ne olacak? Milyonlarca mutsuzun hiç hakkı yok mu? Bunun sebebini de iktisâdî fırsat eşitliğinin verilmemiş olmasına mı bağlayıvereceğiz.

Bütün bunları söylemeye hiç gerek yoktur. Çünkü insanlara yaşaması mutlu olmak ya da mutsuz olmak için değildir. İnsanlar, kendi kendilerini tanımak ve kendi güçlerini arttırmak için yaşarlar. Nedir? Nereden gelip, nereye gider? Ne yapması lâzımdır? Ne için acı çeker? Niçin bazı şeyler bize de mutluluk hissi doğurur da, başkalarından doğurmaz? Bunları insanın araması, bilmesi, araştırması gerektir. Daha doğrusu zihinlerden, önce, mutluluk ve mutsuzluk kavramlarını kaldırmanın yollarını aramak lâzımdır. İnsanları gerçekten bedbaht eden bu sözcükten kurtulmalıdır. Çok körü körüne, çok ilkelce, çok barbarca bir eylem. Çünkü mutluluğun teşekkülünü nasıl meydana geldiğini, nelerin ayaklar altına alındığını, bir anlık bir saadet için neleri ortadan kaldırdığımızı bir bir bilsek, onun EGO Tatmininden başka birşey olmadığını anlayabiliriz.

İkinci önemli bir husus, mutluluktan ziyade, mutluluğun arkasında yatan fikir ve düşüncelerdir. Yani insanları mutluluk aramaya doğru yöneltan itici güç nedir? İhtiyaçlar, ve Buddha'nın deyişiyle 'arzular', sürüp gittiği sürece insanlar mutluluk ve mutsuzluk duyguları altında çalkalanıp duracaktır. İhtiyaçların tatmini meselesi sürüp gittiği sürece, ar-

olar devam ettiği sürece mutluluk ve mutsuzluk kavramları da insanla beraber kafaların içinde sürüp gidecektir. Ne var ki, arzuları yenmek kâbil olur, arzularına üstesinden gelinir, o zaman mutluluk ve mutsuzluk kavranıları da kendiliğinden sahneden çekiliverir. Bizde bu ikili hâli meydana getiren, bizim arzumuzun tatmin edilmiş veya edilmemiş olmasıdır. Arzu yerine getirilmiş, cevaplandırılmışsa, mutlusunuzdur. Arzuya cevap bulamadığınız sürece de, mutsuz olursunuz. Ama, arzulanmazsanız, ne olur? Bütün insanlar ya da çoğu birçok şeyleri arzulamaz iseler, yani ego tatminleri yavaş yavaş artarsa, duyguniasırsa, ne olur? Mutluluk ve mutsuzluk sözcükleri de yavaş yavaş ortadan kalkar. Mutluluğu aramak da ortadan kalkar. Çünkü artık arzu etmez hâle geliriz. Arzular yok olur. İstirabın kaynağı da arzudur. Mutluluğu aramak, ıstıraptan kaçmak demektir. İstıraptan kaçmak ya da biran olsun kurtulmak için mutluluk ararız. Ve mutlu olmak isteriz. Ya da kendimizin mutlu olduğumuzu sanarız. Kendimizi mutlu olmaya inandırırız. Hiç olmazsa daha az ıstırap duymak içindir. Veya duyulan ıstırapı değişik kavramlarla değiştirmek içindir. Ama ıstırapın kaynağını bulur ve onu tâdil edersek, o zaman ıstıraptan kaçma meselesinde kendiliğinden ortadan kalkar, dolayısıyla mutlu olmamamız gibi, bir takım çalkantılı hallerden kurtulmuş oluruz, Fakat arzuların kurtulmanın yolu nasıl olacak?

Budha'nın anlattığı tarzda mı? Mümkündür. Fakat bize öğretilenlere göre, arzuların kurtulmak için, bir savaşa girmişnek boşunadır. Arzulardan kurtulmaz. Çünkü arzunun temelinde tekâmül etmek ihtiyacı vardır. Yani tekâmül etmek ihtiyacı arzuyu doğurur. Fakat burada bir nokta var: Bilgi dediğimiz bir unsur giriyor, işin içerisine. Yani tekâmül etmek ihtiyacı ve ondan doğan arzunun arasına bilgi dediğimiz bir üçüncü unsur giriyor. Bu bilgi tekâmül ihtiyacınızın ne olduğunu anlamak, onun farkına varmak demektir. Yaşamadaki tekâmül ihtiyacımızın ne olduğunu kavradığımız andan iti-

baren arzularımızı derhal o yönde harekete geçireceğiz. Yani arzular duygusal olmaktan, başı boş olmaktan şartlandırılmış olmaktan bir nevi şuur altı itilimleriyle yönetilen güdümlü tarzda olmaktan çıkacaktır. Hedefi belirlenmiş arzular hâline gelecektir. İşte o zaman şuurlu yaşam başlar. Hedefini, niçinini nedenini bilerek yapılan yaşam vardır ki, o arzu insanda ıstırap doğurmaz. Ondandır ıstırap doğmaz. Ondandır ancak bilgi gelir. Oradan hayatın kaynağı fışkırır. Gerçekten de yapacağınız iş odur. Ve ıstırapımızın büyük sebeplerinden bir tanesi de kendi tekâmül ihtiyaçlarımıza yönelik hareketlerde bulunmuyoruzdur. O asıl yönden saptığımız sürece, ıstırap içerisinde kalırız ve bunun da bir türlü farkında olamayız. Kendi gerçek ruhsal ihtiyaçlarımız yönünde hareket etmediğimiz için ıstırap ve dolayısıyla mutsuzluk, içinde bulunuyoruz. Çok fazla çalışmamızdan dolayı tabii olarak maddesel enerjimizin karşılığını alırız, ama bu her zaman mutlu olacağımızı, huzur içinde bulunacağımızı göstermez. Çok büyük maddesel varlıklara kavuşabiliriz, ama gerçek ihtiyaçlarımız bunlar olmayabilir ve bundan dolayı da sebebini bilmediğimiz huzursuzluklar, ıstıraplar, içinde kıvranırlar.

Bu demek değildir ki, para kazanmayalım, fabrikalar kurmayalım, çalışmayalım. Hepsini yapmalıyız. Ama tüm insanlık olarak, insanlığın kendi tekâmül ihtiyacı noktası nazarından ele aldıktan sonra bunların yönünü değiştirebiliriz. Yani gerçekten de dünya insanının böyle bir yıkıcı teknolojik gelişmeye ihtiyacımız var mıydı, yokmuydu? Görünüşe göre, yoktu, çünkü: teknoloji hiç bir zaman insanları mutlu etmedi. Hep savaşa sürükledi, hep birbirimizin boğazını sıktırdı. Hâlâ dünya insanının burnundan kan gelmektedir. Hep ıstırap getirmektedir. Her gelişme ayrıca bir ıstırapa sebep olmaktadır. Nihayet son zamanlarda geliştirilen Nötron Bombası bunun en belirgin örneği değil midir? Belki de bizim bunlara ihtiyacımız bile yoktu. Belki dünya insanlığı

(Devamı sayfa 31.de)

Paralel Bir Evrende Zamanı Aşmak

«Zaman neden hep öne doğru akıyor da geriye doğru akmıyor? Şimdiye kadar bunun cevabını kimse veremedi. İki Fransız araştırmacısı Jean-Pierre PETIT ile Guy MONNET bu temel soruna eğildiler. Geleneksel bilim verilerini altüst eden bu çalışmaların kanısı aralandı. Buradaki teoriler, gerçekten, bize evrenin şaşırtıcı ve yeni bir açıklamasını öneriyorlar. Bir kısmı anti-dünya içinde olan evrende bir anti-insan ve anti-madde mevcut olacaktır.»

● José LENZİN'den E ARIKDAL
(İnconnu, No: 13)

1905'de Einstein izafiyet'in esaslarını bildirdi. Bugüne kadar, fizik realiteye bir açıklama getirmesi bakımından işlenmiş «en verimli soyut yapılardan biri» olarak kabul edilen teorisini genelleştirmeden evvel aynı konu üzerinde tam on yıl çalıştı. 1881'de Amerikalı Michelson'un finli deneyimine, dünyanın dönüşüne açıklık getirmek amacıyla katılan Einstein, kendi hesabına, yeni bir araştırmanın temellerini atmak üzere halefinin bazı hipotezlerini cevaplandırmaktan sakınmadı. Bunun'a beraber, Michelson, dünya hareketinin ışık hızı üzerindeki etkisine apakçılık getirememişti. Acaba ışık hızı her şarita sabit miydi? Einstein, öncül olarak, ışık hızının ne ışık kaynağının ne de deneycinin hızına bağlı olmadığını ortaya koydu. Hareket halinde olan iki gözlemci, arka arkaya, eğer aynı ışık ışınının hızını ölçerlerse, aynı değeri bulurlar.

Einstein izafiyet teorisiyle her gözlemcinin kendi mekân ve zamanını ölçdüğünü gösterdi. Şimdiye kadar her gözlemci için

mutlak ve aynı kimlikte olduğu kabul edilen bu iki kavram: mekân ve zaman, izafi hale gelmişti. Bunun için fizikteki her mutlak form'u kaldırıp atmadı, mutlaklıktan çıkardıkları: ışık hızı, mutlak sabite; temel zaman-mekân kavramı, kalıyordu, bu mutlak karaktere sahip matematik bir kombinezonda ve birbirine bağlı iki kavramdı : $E = mc^2$

Diğer temel fizik kavramları çökeceklerdi. Böylece mutlak kütle artık mevcut olmuyordu, sebebi hızı ışık hızına ulaşınca kütle sonsuz oluyordu; hızıyla orantılı olarak değişiyordu kütlesi.

Ayrıca, madde enerji kavramına bağlı bir kavram oluyordu. Her ikisi de $E = mc^2$ formülüne göre, birbirlerine dönüşebilmekteydiler. Sonsuz hız imkânı ortadan kalkıyor, ışık hızı aşılması olanaksız bir sınır oluyor. Einstein, 1912 - 1915 yılları arasındaki çalışmalarından sonra, genel izafiyet teorisine ulaştı. Dar izafiyet teorisi sadece özel hallere aitti.

Einstein, ilk önce, birbirleriyle ilişki

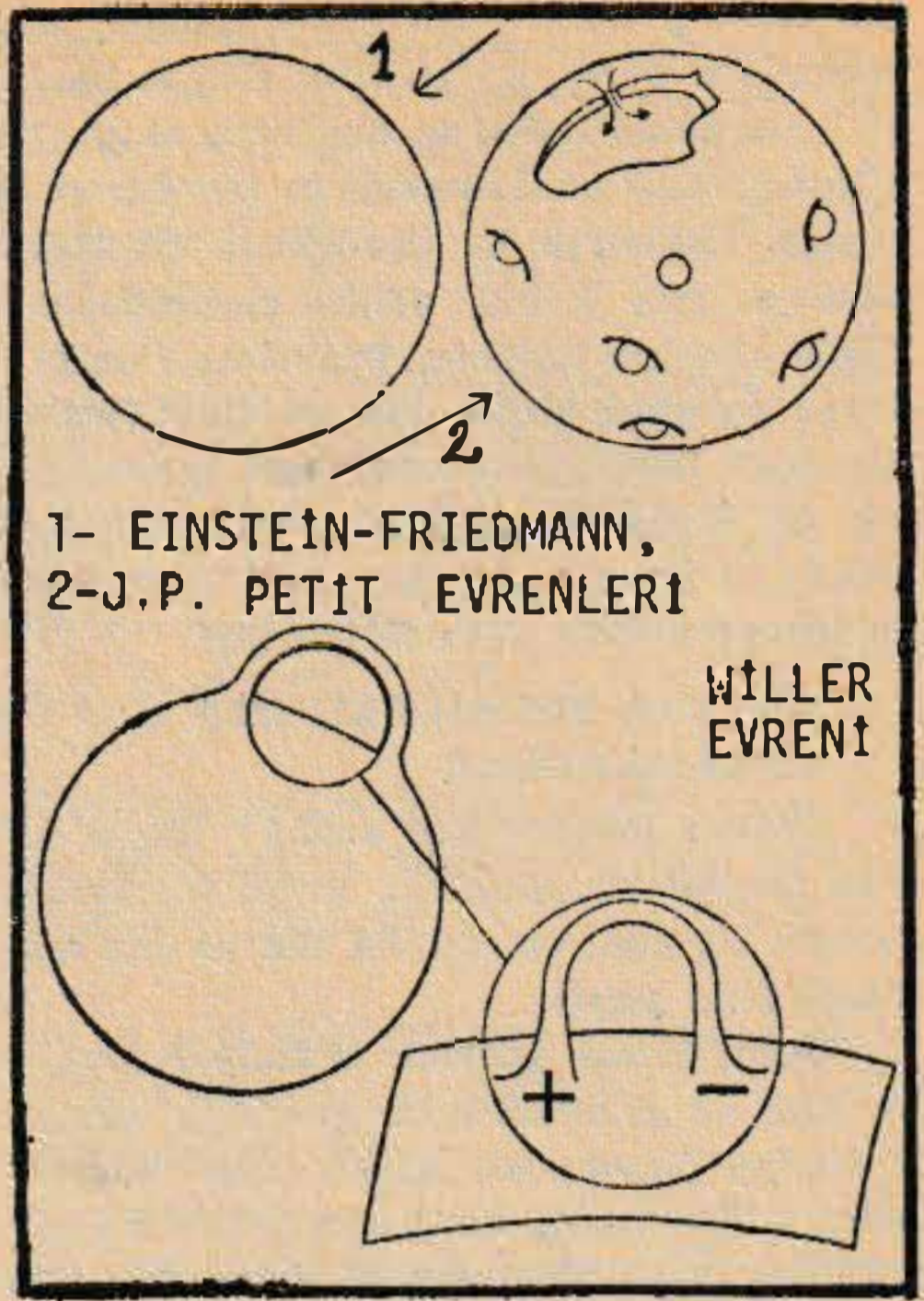
halinde bulunan iki gözlemci için fizik kanunlarına eş bir biçim verneğe çalışırken, izafi hareketi ne olursa olsun, herhangi iki gözlemciyi karşı karşıya koyarak, ikinci çalışmasını tamamladı.

O halde burada, eski kavramın, özellikle önemli yeni kavramın lehine tamamiyle devrini tamamladığı doğrulanmaktadır: fizik, fizikçinin onu hazırladığı herhangi bir ortamda sabittir. Bundan dolayı, uygulama alanı (sonsuz küçükten, sonsuz büyüğe kadar) son derece geniş olan bu izafiyet halinin alt-üst edici niteliğini hesaba katmalıdır. Ama mutlak olarak böyledir? Kesinmidir? Hiç birşey pek emin değildir. Her teori gibi «sadece tekrîbî'dir, ve doğurduğu mutlak durumlar da izafidir.

LANGEVIN'İN ÇELİŞKİSİ

İzafiyet teorisinin sebep olduğu karışıklıklar arasında, zaman kavramındaki devrim en önemli olanlarından biridir. Einstein'den evvel sadece mutlak zaman vardı. İzafiyet hakkındaki teorilerinden sonra, o, uzay kavramından ayrılamayan ve gözlemciye göre değişen izafi bir zaman tanıtti. Fizikçi Paul Langevin'in (1872-1946) duyularla anlaşılan evren boyutuna bir şöret vermek zorunda kaldı. Bir kozmonotun ışık hızına yakın bir hız (bir milyar km/saat, civarında) ulaşabildiğini tahayyül ederken, pratik olarak, kozmonotun ihtiyarlamıyacağını umuyordu. Gerçekten, izafiyet teorisine göre, zaman çok hızlı hareket etmesinden dolayı, kozmonot için daha az hızlı akacaktı. Eğer kozmonot ışık hızının 1/20.000'den aşağı bir hızla bir sene süreyle giderse, ki yarım tur yapsın ve geri yel izlesin, dünyaya döndüğünde 200 sene geçmiş olacağını hesapladı.

Oysa yolculuğu, kendi zamanına göre ancak iki sene sürer. Burada kurgu - bilim sevdalı fütürologun hayali mi var sadece? Hiç de değil! Şayet Langevin'in bu paradoksu, insanlı bir uzay yolculuğu deneyi ile açıklığa kavuşturulamaz ise, sadece 1000 km. hızla 60 sene uçan bir kozmonotun, insanlara nazaran, saniyenin binde birini kazandığını gösterecektir. Bu

Üç Evren Kavramı:

Einstein - Friedmann, Willer (çaydanlık kulpuyla) ve J.P. Petit (madde ve antimaddeden ibaret ikiz evrenin birarada bulunduğu devasâ bir «gravyer» uzay)

zaman son derece miniktir, ama saatte 1000 km. lik hız da tavan hızı değildir. Teknolojik olanaklarımız, bize, çok yüksek hızların var olabileceğini ifade etmektedir. Üstelik, MÜ mezonları gibi, bazı elementer taneciklerin dingin haldeki hızlarından daha düşük bir hızda olmalarının onları ihtiyarlattığı kesinlikle gün ışığına çıkarılmıştır. İstikrarsız olan bu tanecikler, dingin halde olunca, saniyenin iki milyarda birinde kendiliğinden dağılmaktadırlar. Buna karşılık, basit bir çarpım (ki izafiyet ile ilgili yoktur) ışık hızında hareket eden MÜ mezon'un yaptığı yolu hesabetmeğe izin verir: dağılmadan evvel 600 metre yol alır. Atmosferin yüksek bölgelerinde, kozmik ışınımın etkisi altında, peydah olan bu tanecikler ışık hızına yakın bir hızda, 10 km'

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

den fazla giderler. Şu halde, zaman, MÜ mezonlara göre, taneciklerin dingin haldeki hızlarından daha az bir hızla akıp gitmektedir. Bu da Langevin'in teorilerini onaylar. Zaman'ın bu «çelişkisi» elbetteki, oldukça güç kabul edilir durumdadır... Böyle olmakla beraber, Proksima Cantor'a doğru yolculuk yapan bir astronot (yol'un uzunluğu dört ışık-yılıdır) ışık hızına yakın bir hızda yol alarak bu yolculuk için birkaç ay harcar, ama bu arada Dünya'mız da birkaç milyon sene ihtiyarlar!

KUANTA TEORİLERİNDEN ANTI-MADDEYE

Zaman mevcut mu acaba? Böyle bir soru sorulabilir. Einstein, kendi teorisinde, zamanı bir buut olarak ele aldı ve onu dördüncü buut yaptı.

Bunu kimse işitmek istemiyor ama o bir fikir ve matematik bir gerçektir «Foto-Elektrik» olayını incelerken dalga halinde kabul edilen ışığın, foton denen minik taneciklerin akımı olduğunu keşfetti. Yanısıra Louls de Broglie de bugüne kadar tanecik olarak kabul edilen elektronların dalga gibi hareket ettiğini saptadı. Bu iki keşif dalga-tane ikilisinin doğmasına sebep oldu. Shrödinger ile Heisenberg'e, matematik bir teori olan kuantum mekaniğinin oluşmasında, esas teşkil etti. Çok küçük kütleli taneciklerin hareketlerini etkileyen kanunları mütecanis bir şekilde bir araya getiriyordu.

Bütün pratik önemine rağmen bu kuantum mekaniği ancak bir kaç bilginin gözdesi durumundaydı. Biyolojik moleküllerin yapısına ışık tutmağa, laser ışığını gerçekleştirmeye, elektronik mikroskopu keşfe yaramıştı. Atomik spektrumun sınıflanmasına izin veren karanlık cisimlerin, ışınması üzerindeki Niels Bohr'un çalışmalarını da açıklayacaktı. Yıldız ve evren hakkındaki bilgimiz buna bağlı olacaktı.

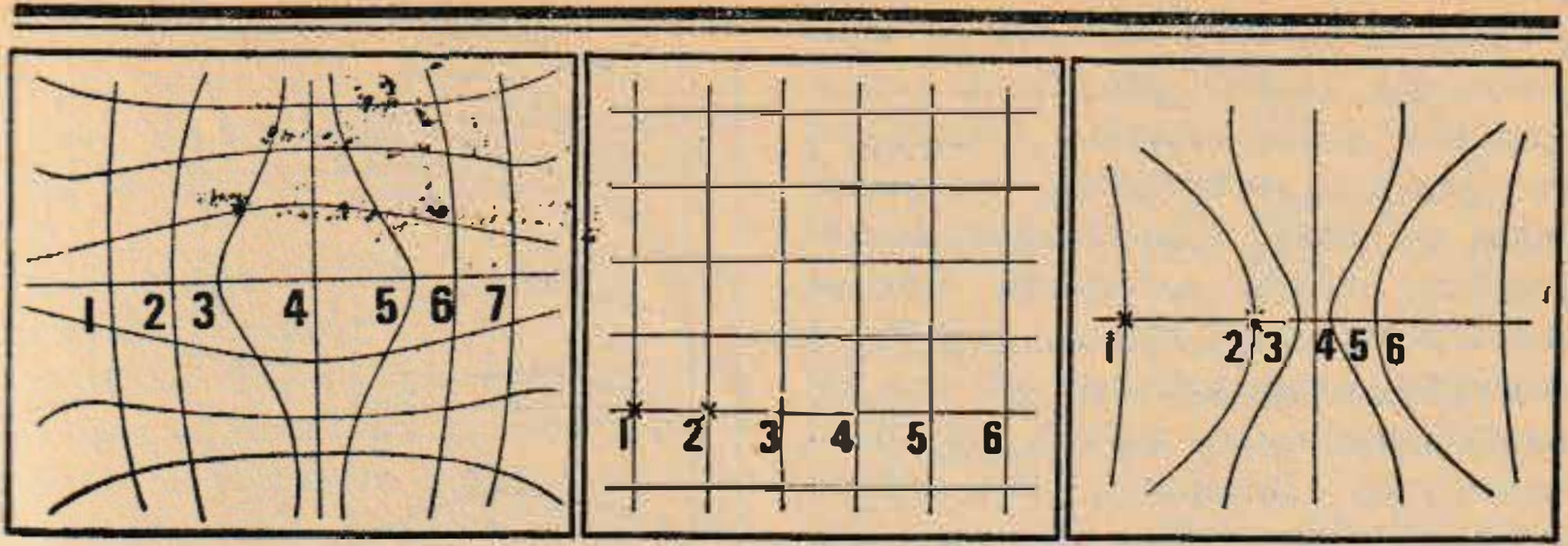
Engel teşkil eden tarafı, kuantum mekaniğinin sadece ağır hareket eden cisimlerin tetkikinde uygulanabilmesiydi Paul Dirac'ın bu mekaniğe «dar rölavite denklemlerini» sokabilmesi için 1930'ları beklemek gerekti. Böylece, hareket hızı ne olursa ol-

sun, bütün cisimlere uygulanabilen yeni bir teori elde edildi. Yeni teori, yeni uygulamalar demektir... Dirac anti-madde'yi düşünüyordu. Hareket noktasını anlamak için : pozitif elektrik yüklü bir çekirdek etrafında, konsantrik dairesel yörüngeler üzerinde bulunan negatif yüklü iki elektrondan ibaret atomdan yola çıkmak gerekir. Bu çekirdek, dış elektronların sayısına eş sayıda protondan (pozitif) müteşekkildir. Öyleki atom tümüyle, ve nötronların (nötr) belirli bir kısmı nötr'dür. Çekirdek içinde proton ile nötronları bağlayan içsel kuvvetlere nükleer kuvvet dendi.

Dirac'a göre ,evvelce bilinenlere benzer taneciklerin varlığını tasavvur etmek mümkündür. Ne varki elektrik yükü ve manyetik momentini negatif olan taneciklerdi: Negatif bir elektrona (negaton) mukabil pozitif bir elektron (positon). Aynı şekilde, protona antiprotan, nötrona antinötron. Şu hadde bütün tanecikler kendi anti - taneciklerine sahip olabiliyorlardı. Denklemler teorisi düzeyinde cür'etli hareketlere izin veriyorlardı. Deney yoluyla kanıt elde etmek gerekiyordu, o halde. Dirac teorilerinin ilk onaylarını almak için 1952'yi beklemek gerekti.

Wilson odası yardımıyla kozmik ışınları inceleyen Andersen ile Millikan positon'u (anti-elektronu) keşfettiler. Berkley'den Bevatron'un yaptığı deney bilimsel olarak reddi olanaksız bir sonuca ulaştı: antiprotonun meydana gelişi. Tıpkı antielektron gibi madde ile temas edince derhal yok oluyordu. O zamandan beri antinötron ve antinükleonlar keşfedildi durdu ve 1956'da, antipartiküller listesi yeterince çoğaldı. Antimade imajı zihnî bir yapı olmaktan çıktı gerçek cisim olarak kabul edildi. Dirac bireysel anti-taneciklerin mevcudiyetine ve Negatif (antiproton ve antinötron) çekirdek etrafında bulunan positon'dan müteşekkil «antiatom halinde toplanma»ya da kânidir

Şüphesiz, evrenin bir yerinde, bu antimadde dünyası mevcut... Dirac'ın bu sonucu kartezyen zihniyeti (Dekartçı düşünüşü) biraz bloke edecektir. Fizik ve mate-

(Kroki : No: 1)

Ortadaki düzgün dörtgen düz bir mekân olsun. Şayet uzayda bir burulma var ise, noktalar arasındaki açıklıklar değişecektir. Bu şema uzayın eğriliği ve ilâve buutlar kavramını anlaşır hale getirir umuduyla çizilmiştir.

matikçiler, bazı fizik bilgileri ile evren-
düğün teorilerimiz için söz konusu olan
kavramın güçlüklerin izlenecek olan bu yol-
da bazı tereddütlere sebep olacağına dik-
kat çekmektedirler.

1965'de Brookhevan Ulusal Laboratu-
arında (ABD) bulunan siklotonda anti-
döteron'un varlığı açıkça anlaşıldı. Anti-
döteron'da antiproton ile antinötron biribir-
lerine, tıpkı döteron çekirdeğindeki (ağır
hidrojendeki) proton ve nötron gibi, bağ-
lanmışlardır.

İlk önemli keşiftir bu, çünkü elementer
taneciklerin bir araya gelme kanunlarının
zaman içinde aynı olduğu düşünülmesini ile-
tirmeye götürmektedir: anti-karbonik gaz,
anti-uranyum çekirdeği olabilir. Fizikte-
ki bütün bu bilkuvve mevcut oluş, şu
halde, tekrar bellirecekti.

BAŞKA BİR MEKÂNLA İLİŞKİ KURULABİLİR Mİ?

Zaman, bilhassa, yeni bir buut şekline
dönüşürse büyük bir meçhul olarak ka-
lar. Zaman neden bir yönde gitsin de, baş-
ka bir yönde gitmesin? İşte size tamamiy-
le metafizik bir mesele, doyurucu bir ce-
vap vermek olanağı da şimdilik mevcut
değil.

«Costa de Beauregard» bu meseleyle
şu soruyu sordu ve fizik bilimimizi «tersine çev-
rilemez . tersinmez» (Irréversible) hale

sokan şeyi anlamak istedi. Güncel olarak
herşeyi tartışma konusu olan şu kavrama
bağladı: entropi.

Antropi (entropie), termodinamikte,
bir sistemdeki enerji kaybının tahminine,
değerlendirilmesine izin veren bir büyük-
lüktür; böylece, bir sistemin antropisi
onun düzensizlik derecesini nitelendirir.
En canlı deyimle, bunu üzerinde sıçramak-
ta olan iki tavşan gözükken iki fotoğrafla
temsil edebiliriz. Resimdeki ilk tavşan bü-
tün bir elma ve ikincisi de yarısı yenmiş
bir elmanın önünde durmaktadır. Bu fo-
toğraflar iki sistemi temsil eder: ikinci-
nin antropisi birincinin antropisinden da-
ha büyüktür, o halde biri diğerinden sonra-
dır. Bu basit olduğu kadar mantıklıdır da:
Sonralık kavramı antropi kavramına doğ-
rudan doğruya bağlıdır. Beauregard'a gö-
re, orada sadece, birini gören, zamansal
önceliğe sahiptir. Hepimiz için, antropi
artarsa, zaman da artar. Şu halde zaman
bir antropidir.

Beauregard başka bir çıkış noktası
öneriyor: tanecikler arası ulaşım tarzları-
nın artan bir zaman içinde meydana geldi-
ğini farzetmektedir; yani bir atom diğer
bir atoma foton yollayarak bilgi edinince,
bu foton zırunlu olarak pozitif yönde dö-
ner. Bu kanıtlanmamıştır ve insanı geç-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

miş - gelecek yönelimi hakkında bir hipotez kurmağa götürür. Bu yönelim hesapla çıkarıldı. Kanıtlanmadı. Beaugard buna geçkalan ve iserigiden aksiyonlar meselesi demektir: biri zamansal önceliğe sahiptir, bunun antropisini ortadan kaldıramıyoruz. Genç bilgin Jean-Pierre Petit'ye göre, «fizik hakkında çok ileri bir matematik materyele malikiz, ama bunu kullanmıyoruz. Kazanılmış kavramların mahpsuyuz, onları tekrar ele almak için ne istek duyuyoruz ne de cesaret gösteriyoruz.»

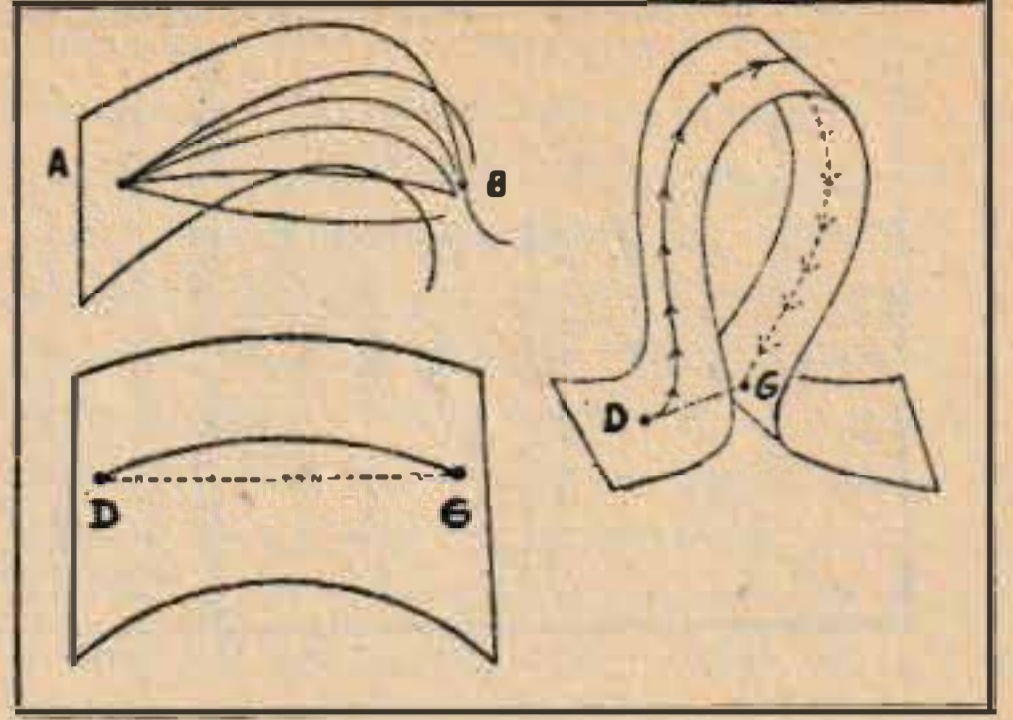
İnsan «scnlü» olan bir uzay rüyeti ile harekete geçti. Güneş ve gezegenler vardı sadece. Bunlar çok büyük şeylerdi. Hatta onların boyutlarını hesabetmek için, etraflarında hiçbirşey olmadığını kabul eden insanlar bile vardı. Kozmik sonsuzluk kavramını görebilmek için Kepler'i beklemek gerçkti. Sonunda, tersine bir aşırılığa daldık: çensuzluk vardı..

Böylece şimdiki zaman - mekân kavramımıza göre, optik olarak çabucak maddelenen ışık pek kısa yol izler. Maddenin V limit hızını geçebileceği düşünülüyor. Ama bu durum Jean.Pierre Petit'ye göre mutlak değil. Daha iyi anlamak için Einstein'e dönelim isterseniz. Dar Rölativite ile zaman -mekân yapısına açıklık getirdi, ve içinde hiç bir hızın ışık hızını aşamayacağı «düz» bir uzay üzerinde çalıştı.

Genel Rölativite içinde ise, ışık hızı ve onun sınırlandırıcı durumunu hesaba katmayan «eğri» bir uzay üzerinde çalıştı.

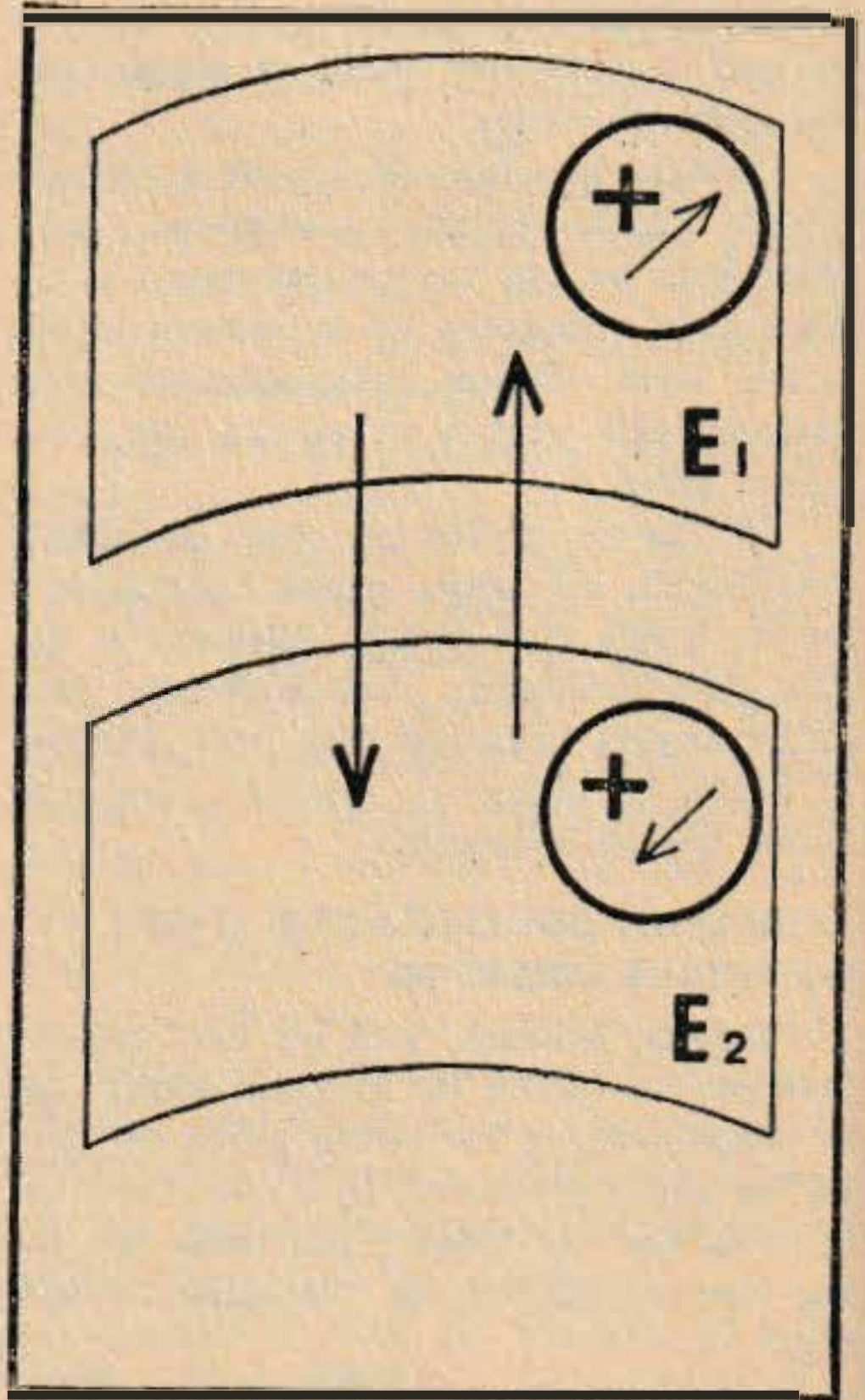
«J-P. Petit (öteki araştırmacılar gibi) meseleyi şöyle özetliyor: genel rölativite, özellikler esaslı bir devrim olan dar rölativiteye oranla, daha az inandırıcı olan ikili bir karışımdır. Ve uzayın eğri olduğunu tahayyül etmek, asıl deha burada!»

Mach, Riemann ve Friedmann'ın çalışmalarını hatıra getirmeden şekilcilik gücünün bizi içine hapsedtiği bu üç buutlu evrenden dışarı çıkmayı denememiz gerekiyor. Yapılması gayet kolay bir deney var: (Kroki: No: 1) Kareli bir kağıt üzerine, şekildeki gibi, çizgilerin kesişme yerlerine 1,2,3,... gibi sayılar yazınız. Eğer

(Kroki : No: 2)

Eğer Dünya A noktasında (yukarıda solda) ve Dünya eğri bir uzay içinde ise B'ye (ya da G'ye) giden yol değişkendir, buradan eğri evren kavramının önemi çıkar.

Birbirine etki edebilen ikiz evrenler birbirlerini tanımıyorlar.

Bu uzay tam manasiyle düz ise, cetvelle ölçtüğünüz zaman 1 ile 2 arası kaç ise, 2 ile 3 arası da aynı uzunlukta olacaktır. Uzay'da bir eğrilik olduğunu tahayyül edelim.

Sonuç açıkça bellidir: açıklıklar değişik uzunlukta olurlar.

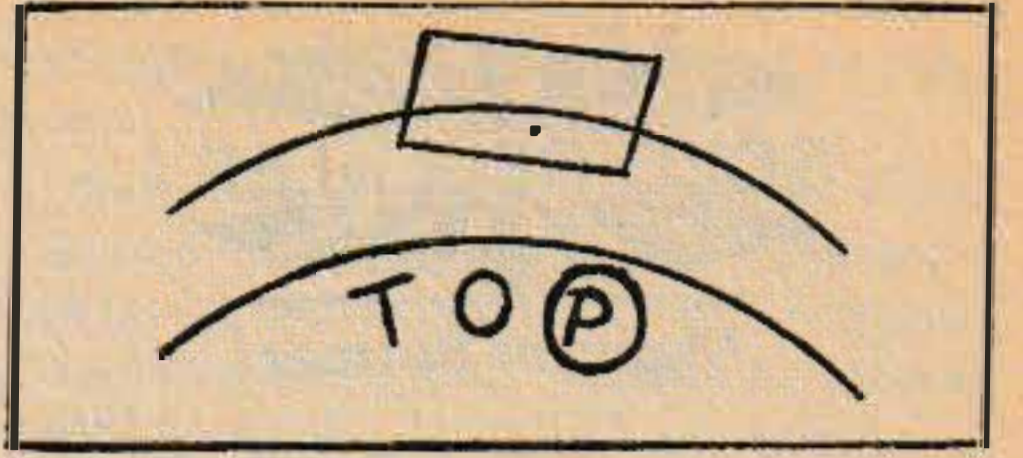
İki buutlu uzayın şekil değiştirmeleri, burulmaları (distorsiyonları), uzayın yerel geometrisi ve ölçüsünün değişimi ile kıt'a yüzeylerindeki şekil bozulmaları arasında bir benzerlik vardır. J.P. Petit gene özetliyor:

«Bir yüzey alalım ele, eğer bu yüzeyin ögeleri, yerel olarak, genişlerse, pozitif bir eğri elde edersiniz; derideki et ben (sigil) yersel bir pozitif eğrilğe (bükülmeye) karşılıktır, gerçekten de hücrelerin çoğalmasındadır. Bükülmeler, burulmalar vardır. Bütün bunlar yüzeyler teorisine dahildir. Fakat yüzey derken unutulmamak gerekir ki sadece iki buut'dan bahsediyoruz. yüzey, belli bir mekânda aşağı bir buutun sadece bir elemanı durumundadır.» Evrendeki eğrilik kavramına giriş, gözönünde canlandırması basit ve kolay olan bir maddesleşmeğe götürür bizi. (Kroki No: 2) Bir (D) noktasına dünya, (G) noktasına bir gezegeni yerleştirilmiş bir plan tasavvur edelim.

İki buutlu temsil plânındaki D-G mesafesi noktalı çizgiye göre oluşur. Eğer bu plâna bir eğrilik, yani bir buut ilâve edersek D-G mesafesi direkt ve çok kısa olabilir: o halde yay'ın ipi oluyor demektir. Petit'ye göre, «Uzayımızın yardımcı bir buuta sahip olabildiğini tasavvur etmek çok farklı uzaklıklar ve çok önemli sahnımlar, tassavvur etmemize izin verir. Bu andan itibaren gezegenlerarası yolculuklar ile bazı UFO'ların yer değiştirmelerini açıklamaya imkân veren bir kapı aralanmaktadır.

TERSİNE HAYAT

Çözüm yolu, bizzat uzayda değil de, bir uzaydan diğer bir uzaya yapılan haberleşmelerin bulunmasından ibaret olmaz mı? Kendine böylece soru soran J.P. Petit bu sezgisini astronom Guy Monnet'

Kozmik Soluma : Üzerine yazıldığı yüzey genişlerse Top yazısı da genişler.

nin yardımıyla, Bilimler Akademisine yakınlarında, Liechnerawicz tarafından «Newton'un Birleşik Alan Teorisi denemesi» ismiyle sunarak maddesel hale getirdi. Küçük bir teşebbüsü genişletmek güçtür, ama Petit bunu başardı: «Einstein'a göre fiziksel olayların tümü geometrik özelliklere (iyeliklere) indirgenebilir. Kütle mevcut değildir: eğrilikten dolayı böyledir. Elektrik yükü de yoktur... bu yükün ne olduğu bilinmiyor. Manyetik alan da yoktur. Willer'in, elektrik yükü hakkında çok orjinal bir yorumu vardı. Ona göre, sözkonusu olan «çaydanlık kulpa» tipinde bir yapıdır. Pozitif yükü negatif yük arasında bir ikileme (düalite) vardır, elektrik alanı yayılabilir. Eğer iki uzay kabul edilirse oldukça rahat bir durum çıkar ortaya, çünkü bağlantı aynı bir uzayın içinde değil, iki uzay arasında oluyor. Birleşik alanlar teorisine doğru giderken, genel rölâtivite şekilciliği içinde elektrik yükleriyle manyetizme girmeye çalışıyoruz: iş, yük ve manyetizm ismi verilen bu fiziksel olayların geometrik eş değerlerini bulmaya kalıyor. Fizikçiler bunu denediler ve Einstein kendisi de hayatının sonuna kadar, 50-60 sene süreyle çalıştı, ama sonuç tam bir başarısızlık oldu. Ancak «hiyle» kullanılır, Willer'in teorisi bundan biridir.

Bu olayların geometrik eşdeğerini bulmağa çalışmak, bizi, sayısı yüksek bir buuta girmeğe sevkeder.

Biz buradan yukarıda sözünü ettiğimiz sahnımlara tekrar dönelim... Bunlar, Petit ile Mennet'ye kendi hesaplarını sona erdirmek ve bir teoriye doğru ilerlemek hususunda yardım eden yedi buuttur.

(Devamı sayfa 18'de)

Mehmet Sancar

ÖLÜM KORKUSU

«Korkunun ölüme bir yararı yoktur.» geleneksel sözümüze rağmen, yeryüzünden ayrılmamak için hepimiz sanki çırpırız!..

Korku, bilinmeyenden çekinmedir. Neler oluşturacağı bilinemeyen sonuçtan kaçmadır. Tehlikeden, yahut tehlikeli sınırlardan kaygı duymadır...

Yeryüzünde yaşayan her varlık, uzun veya kısa bir süre sonra, mutlaka ölür. Ne yapılırsa, bu sonuçtan kaçış yoktur.

Bu kesin yasaya rağmen, korkunun ölüme bir faydası olurmuş gibi, çoğumuz ölümden, kaçarcasına korkarız!..

Bir gurup insanlar için ölüm korkusu gereklidir. Aksi halde bu tiplerin intihar edercesine yaşamaları, hem kendilerine, hem de başkalarına zarar verici olurdu...

Bir gurup insanlar içinse, ölüm korkusu gereksizdir. Vakti gelince öleceğine, bunu geciktirmenin kendi elinde olmadığına inanan yahut bunu bilen kimselerin ölüm korkusu taşımadıkları da bir gerçektir...

Ölüm korkusu taşımayan azların dışındaki herkeste, derece derece ölüm korkusu vardır. Kimi, ödü patlarcasına korkar ölümden!.. Kimi, ölüm kapıya dayanınca titrer ölümden!.. Kimi de, nasıl olsa hepimiz öleceğiz, korkuya ne gerek var, derse de, ölüm korkusuzluğunun gerçek yüzü bu değildir. Meseleyi fazla ciddiye almadığı için böyle düşünür sadece...

Ölüm korkularımızın bir kısmı, bu hayatımızdan gelmedir... Bir kısmı da geçmiş hayatlarımıza bağlıdır...

Sorunu, bilinçlendirerek irdelersek, en çok ölüm korkusu taşıyanın dahi bu korkusu, bu irdelemeyi yapabildiği sürece kaybolur. Yeter ki, irdedemedeki şuurulluğumuz, korkunun bilgisizliğini yensin. Örneğin reenkarnasyon bilgisinden yoksun bir irdeme, bu korkuyu silmede etkin olamaz. Bir inanç, bir itikat doğurtabilir ama, bir bilinçli iman yaratamaz...

Reenkarnasyon bilgisi de yalnız başına yeterli olamaz. Esasen, her doğumun bir ölüm, her ölümün bir doğum olduğunu bilmek, reenkarnasyon kültürünü de içinde taşır...

Fizyolojik ölüm için, iki büyük yaşam işlevinin (fonksiyonunun) durması gerekir. Biri nefesin kesilmesi, diğeri yüreğin atmamasıdır. Ve bu ikisi birbirine öylesine bağlıdır ki, yürek atmayınca nefes kesilir; nefes kesilince yürek durur...

Ölümün oluşması için, her şeyden önce ruhen ölümün belirmesi gerekir. Fizyolojik ölüm, ruhen ölümün gerekir olmasından sonra belirir...

Ruhen ölüm nedir

Reenkarnasyon, ruhsal tekâmül ve bunları bütünleyici spiritlel bilgiler içinde ruhen ölüm, bizim bildiğimiz ölüm kavramından çok ayrılır. Ve öcü olmaktan çıkar!

Ruhen ölüm, örneğin dünyada oluyorsa, spatyomda bu, ruhen doğumdur. Bunun tersiyse, spatyomda ölüm, dünyada doğumdur. Bu korku oluşturan sözü bir kenara iterek, iki tarafta da ömek yerine söyle diyebiliriz: Bir hazırlıktan sonra dünyaya geliriz. Bir hazırlıktan sonra spatyoma gideriz. Bu gidiş-dönüşler, dünyaya ortamından gerekenleri alıncaya dek sürer. Bu nedenle de dünyaya bir çok ke-reler gelir-gideriz...

Doğum olayını düşünelim. Normal doğum süresi dokuz küsur aydır... Bu demek değildir ki, doğum olunca, öbür dünyada da hemen ölüm olur. Keza bu dünyada ölüm olunca, öbür dünyada da hemen

doğum olmaz. Her iki tarafta da bir hazırlık, bir intibak devresi vardır.

Maddesel dünyamızda doğması gereken varlık, şuurulluğu nispetindeki istek ve dış yardımlarla, dünyada bedenlenmek üzere hazırlanır. Geçmiş hayatlarında edindikleri, eksik ve yanlışları gözönüne alınarak, önce nasıl bir ömür sürmesi gerektiği telkin edilerek, bir yaşam maketi oluşturulmağa çalışılır. Bu maketin tahakkuku için yaşam yeri, ebeveynler, kardeşler ve daha gerekli bulunanlar seçilir. Kabul ettirilir... Ve doğacak olan varlık, yumurtanın döllenmesiyle ana rahminde belirlenir. Artık doğacak ruhsal varlık, bu döllenen yumurtaya teksif olur. Gidererek şuru karartılır... Dört ay sonra bebek hareket kazanmakla, doğacak varlıkla intibat içiçeleştirilir. Yani, doğacak varlığın şuru tamamen karartılarak, bebek bedene sıkı sıkıya bağlanmış olur. Bu duruma gelinceye kadar geçen zaman, doğacak varlığın dünya koşullarına intibakı için harcanmıştır...

Geniş şur karartılmış, dar şurun (şeryüzü şurunun) şartları içine girdirilmiştir böylece...

Bunun tersini irdelersek, spiritüel bilgilerimizle şunları sıralayabiliriz:

Ruhen ölüm başlamıştır dünyada. Yani bedenli varlık, spatyomda hazırladığı, yahut hazırlattırıldığı yaşam maketinin tahakkukunda gösterdiği başarı veya başarısızlığı nedenlerinden dolayı, dünyadan ayrılmayı gerektiren koşulları oluşturmuştur. Buna, ölüm yazgısını yazmıştır da diyebiliriz... Dünyadan ayrılma vakti, durumuna göre, uzun veya kısa bir süre sonra olmak üzere kesinleştirilir. Bu kesinleşmeden kaçış olanaksızdır. Malzemelerimizi buna göre hazırlayan biziz... Bizim adımıza ayrılma kararını veren se, şuursuzluğumuzdan dolayı, bizi görüp-gözeten mekanizmadır.

Örneğin Venüs Gezegenindeki bir bedenli varlık, ruhsal tekâmüllerinin, İlahî İrade Kanunlarına uygun yaşayabilme seviyesinde bulunmalarından dolayı sağladığı şakette, beden değiştirme hakkını (yani,

ölme-doğma yöntemini kendi kendine kullanır...

Özet halinde nakle çalıştığımız ölüm ve doğum hakkındaki gerçekler muvacehesinde ölümden korkmak, bu bilgilere inananlar için anlamını yitirmiş bir kaygı niteliğinde kalır.

Ölüm korkusunun gerisinde, yok olmak kaygısı yatar. Hele maddeye sıkı sıkıya bağlanmış bulunalar için bu korku, yok olmaktan da ileridir. Her şeyi bırakıp, ne için, kimin için bıraktığını bilmeden yok olmak!.. Bencilliğin körüklediği bu korkudaki yok olmak kaygısı, yalnız bedeniyle yok olmak değil; neyi var, neyi yoksa her şeyiyle yok olmaktadır!..

Bir küçücük böcek, tanımadığımız türden bir böcekse, elimize alamıyacağımız kadar bir korku verir bize! Hattâ ne olur, ne olmaz kaygısıyla, zavallı hayvancağımızı hemen ezip öldürürüz de bu yüzden!.. Halbuki daha bize dokunmamıştır bile .. Bir bakıma bu davranışımız, şuursuzluğumuzdan dolayı (ki, şuru, idrakine varabildiğimiz bilgilerimiz oluşturur), bizi otomatik savunmaya iter...

Yalnız ölüm korkusu değil, bütün korkularımız, şuursuzluğumuzdan yahut bilgisizliğimizden dolayı bizde ortam bulur. Nedeni savunmadır. Ama bu savunma bile rek, şuurulu bir savunma değil otomatik bir savunmadır...

İdraklice bilgilenen varlık, ölümden değil de, ölüm sonrasındaki yaşamının nasıl olacağından korkmalıdır. Örneğin vicdan azabından kurtulamıyacağını bile bile ölmek, ölümlerin en korkuncudur! Çünkü ıstıraplarının dinmesini beklemek, ıstıraplarının giderilmesini sağlamak, bu azaba düşenler için bir sonsuzluk ifade eder...

Zehirli bir böcekten korunmak ve ondan korkmamak için ne yapıyorsak, ölüm korkusunu yenmek için de aynı şeyi yapabiliriz...

Bildiğimiz, iyice tanıdığımız bir şeyden korunmamız kolaydır. Çünkü korunma şartlarını iyice biliriz... Ve gerekeni yaparız, korku doğmaz...

Önceleri (mavi-yeşil) 'flora'ların, sonra daha gelişmiş 'flora' 'fauna'ların, son olarak da insanın meydana gelişiyle dünyanın 3,2 milyar yılı aşkın bir süredir uzaylılar tarafından kolonize edilişi ilk kitabım olan «Did Spaceman Colonize the EARTH?» in konusunu teşkil eder.

Bu kitabımda geliştirmiş olduğum teoriye göre, dünya insanı ne ilâhî olarak bir dakikada yaratılmış, ne de maymuna benzer yaratıkların gelişmesiyle meydana çıkmıştır. Eldeki bulgulara göre insan yeryüzünde kendi cinsinden olan ataları vasıtasıyla gelişmiştir. Ancak, insan cinsinden olmayıp, insana benzeyen dev yapılı uzaylılar da (hülmenoid) yok değildi. Bunların görevi, hayat başlamadan çok önceleri, daha sonraki zamanlarda yaşayacak olan varlıklar için tedicî olarak gezegenler hazırlamaktan ibaretti. Yılları tüketen araştırmalarım esnasında, teorilerimin meydana gelişinde menkibe ve ilgili bilgilerin rolü büyüktür. Bütün bunlardan aşağıdaki iki fikir ortaya çıkmaktadır. Dünya gerçekten ortalama olarak 4 milyon yıldır insanlarla meskûndur ve ilk insan Pasifik Okyanusunda, halen kayıp kıta olarak bilinen MU kıtasında yaşamıştır. MU Kıtası efsanelerinin ilk araştırmacısı Albay James Churchward, bir bilgin olarak yeryüzündeki insanın asıl vatanının MU Kıtası olduğunu noktalamış, ancak yeryüzündeki insan tarihine, ölüm ötesi yasasının bir etk'si oluşunu bilememiştir. Söz konusu teorimin gelişiminde iki ana problemin çözümü acunluluğu ortaya çıkmıştır:

1 — Teoloji bilginlerince tahayyül edilen 'Cennet Bahçesi' hikâyesi ne şekilde tanımlanacaktır?

2 — 'Maymun-İnsan'ın Antropoloji ve değerlendirme alanında insan gelişimiyle ilgili olarak aracı bir rol oynadığı ve araştırmacılarca buna inanıldığı ne şekilde ifade edilecektir?

Önce 'Aden Bahçesi' problemine eğilmek gerekir. 'Eski Ahit' (Tevrat) her ne kadar 'Allegorical' maymuna benzer varlıklardan söz ediyorsa da bu ve benzeri kitaplarda büyük bir gerçek payı da bulun-

UFO

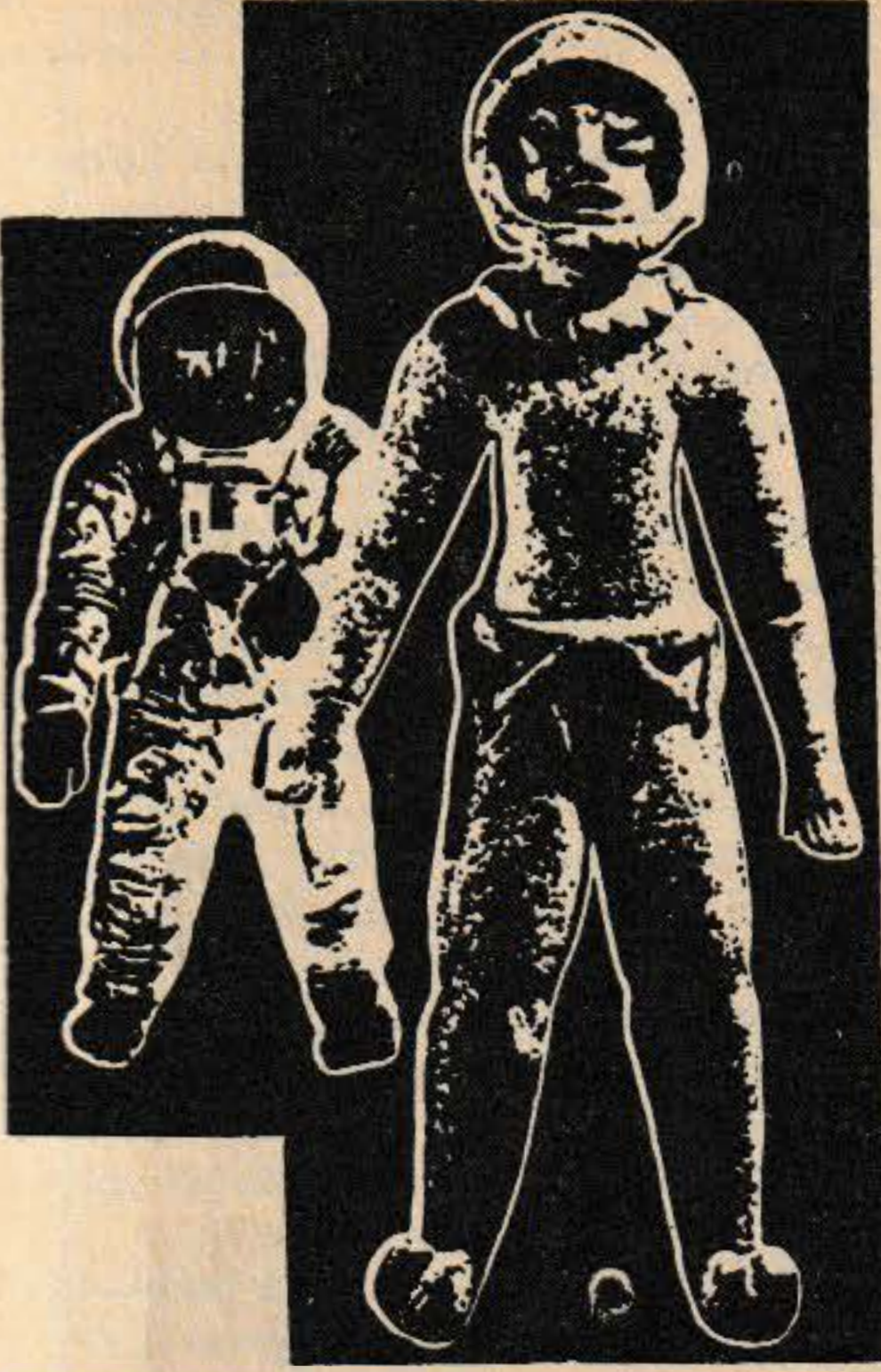
aktüalite

Dünyayı Uzaylılar mı Kolonize Etmmişti?

● Robin COLLYNS (*)

duğu unutulmamalıdır. Eski Ahit'in yazarları bu konuda yeryüzünün ilk çağlarına ait bilgileri yansıtabilmişler fakat bunları tam anlamıyla derleyip toparlayamamışlardır. Duruma bakılırsa, gerçekten de bir 'Aden Bahçesi' vardı. Ancak bu Teoloji bilginlerinin düşündüğü gibi değildir. Bu bahçe uzayın herhangi bir kesiminde veya başka bir gezegende de değildi. O yeryüzünde ve Avustralya'da idi. Bu, ilk bakışta acıip karşılanabilir, ancak, Avustralya yerlilerinden ve diğer kaynaklardan gelme efsanelere göre, bazı fiziki delillere ilaveten, teknolojik olarak bir hayli ilerlemiş, uzun boylu, beyaz tenli uzaylılar, Orta

(*) 'ANCIENT SKIES' (Eylül-Ekim)'den yukarıdaki makaleyi Türkçeleştiren Sayın Hakkı ÖZENER'e teşekkürlerimizi sunarız.

Avustralya'da bir koloni meydana getirmişler ve yeryüzü için daha üstün bir insan nesli üretebilmek için burada doğmuş yerli kadınlarla melez ırk denemeleri yapmışlardır. Ayrıca, eski Yunan ve Hint efsanelerinde 'ölümsüzler' ile fânilerin birleşmelerinden meydana gelen süper çocuklardan bahsedilir. Uzun boylu ve beyaz tenli uzaylılara 'Yılan Oğulları' deniyordu (Aden bahçesindeki 'yılan' sembolü). Bunlar 6 ışık yılı uzakta bulunan ve Yılan Burcun'daki bir gezegenden gelmişlerdi.

Eski bulgulara ve efsanelere göre, 'Yılan Oğulları' merkezi Avustralya'da bulunan diğer ileri varlıklarla yaptıkları nükleer savaş sonunda mahvolmuşlardı. Çok yeni bir bulgu bu hususu günışığına çıkarmaktadır. Avustralya ve dünyanın diğer çöllerinde dağılmış olarak görülen yüvarlak cam gibi cisimler (Tektitler) uzaylıların yeryüzüne gelişlerini kanıtlamaktadır. Yine bulgulardan varılan sonuçlara göre, gerçekten de süper-ısı faktörü

sonucu oluşmakta olan tektitler genellikle şekerdeki erimesinden meydana gelmiştir. Tektitlerde alüminyum ve berilyumlu radyoaktif izotoplar bulunmuştur. MİBu- mum 2.500 derece Santigrad'da bu cisimler aniden kumu eriterek çok süratli bir soğuma neticesi bu görünümlere dönüşmüştür.

Avustralya'daki 'eski astronotlar'la ilgili olarak gün ışığına çıkmış olan bu husus, bulgulardan sadece bir tanesidir.

İkinci problem, 'hümenoidler' yani insana benzer varlıkların açıklanması ve genetik mühendisliği konusuna eğilmek suretiyle halledilebilir. Yine bazı efsane ve bulguların önerilerine göre, bu konuyla ilgili olarak MU'daki, ATLANTIS'deki ve Çin'deki hayli ileri uygarlıklar Genetik mühendisliğinin gerçek inceliklerini bildiklerinden, insana benzer varlıkların veya 'maymun-insan' varlıklarının ilim vasıtasıyla, genetik irsiyet faktörleriyle değiştirerek yarı insan biçimine getirmişlerdir. Bugünkü teknolojiyle biz de aynı şeyleri yapabilecek güçte bulunuyoruz. Bilginlerimizin temel bilgisi ve teknikleri bunu başarmaya yeterli durumdadır.

Benim bu teorim bugünkü genetik mühendisliği bilgisinin ışığında gerçekten çok acıip değil mi? Halen Tibet'te yaşamakta olan ve görülen korkunç kar adamı 'yeti' ve diğer maymunadam yaratıkları keza bu teoriyi destekler mahiyettedir.

İnancım odur ki, maymunlar üzerinde yapılan eski genetik mühendislik deneyleri bu yaratıkların hâlâ yaşamakta olan birer örneklerini oluşturmaktadırlar. Evrimcilerin bir çoğu 'yeti' ve 'Big-foot' (büyük ayak) problemleriyle karşılaşmak eğiliminde değildir. Çünkü bu yaratıklar evrimcilere göre aforoz edilmişlerdir. Evrimciler bunlara değinmek istememekteler. Çünkü bunlar herhangi bir evrimsel kategoriye girmemektedir. Bazı fosil bulgu kemiklerinden elde edilen bilgiye göre bu yaratıklar dünyamızda takriben 500.000 yıl kadar yaşamıştır.

İnsan nasıl var oldu?

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Bazı büyük bilginler asırlar boyunca bu soruya eğilmişlerdir. Bu, muazzam ve filozofik, güç bir sorudur. Bu safhadaki araştırmalarıma dayalı olarak, ben buna iknâ edici bir biçimde cevap verebilecek durumda değilim. Ancak ilksel bulgulara göre, şayet insanın başka bir gezegenden geldiği hususunu gözönüne alarak çözümlenmek istenirse, karşımıza iki faktör çıkar:

Eski Doğu Dinleri'ni ve Felsefe Tarihi'ni inceleyerek, bunları bugünkü düşünceye uygulayacak olursak bir zamanlar maddesiz ve ruhsuz bir evren olduğu, başlangıcı olmaksızın var olduğu ve hernasıl- sa fiziksel bir evren meydana geldiği sonucuna varırsınız. Benim bu konuyu en basit bir biçimde yazdığımı hatırdan çıkarmamak gerekir. Milyon veya milyarlarca yıl öncesi beşeriyetin fiziki yapısı 'hermaprodit' yani kendi kendine üreme özelliği olduğu ve sonra genetik mühendisliği ilmi ile beşeriyet erkek ve dişi olarak sınıflandırıldığı kanısına varılıyor. Bu ihtimal alegorik Eski Ahid'de, Allah, Adem'den bir kaburga kemiği alarak Havva'yı meydana getirdi ifadesiyle, gününüze kadar gelmiştir.

Söz konusu yapmak istediğim diğer bir nokta da aşağı yukarı 6,5 milyon yıl önce 'Dinosours' sürüngenlerin esrarengiz bir şekilde kayboluşu ile ilgilidir. O sürüngenlerin esrarengiz bir biçimde kayboluşları helen ilim için halledilmemiş büyük bir sorudur. Kısaca sürüngenlerin ortadan kayboluşunda birbiriyle ilgili faktörler mevcuttu. Bunlar, yoğun radyasyon, yoğun ısı, ve fiziki muazzam bir âfet yani kıyamet günü. arz-patlamaları, volkanik faaliyetler, zelzeleler ve benzerleri sürüngenlerin yok oluşunu etkileyemez. Kanımca o sürüngenler nükleer bir savaş sonucu kaybolmuştur. Sürüngenlerin kayboluşunu müteakip yeryüzünde bir çeşit memeli hayvanlar oluşmuştur. Sonraları insanlar ve diğer yaratıklar için hayati olan tohumlar kesecikler içinde bulunan (angiospermous) bitkilerin büyük ölçüde üretmesi takibetti. Sürüngenlerin ortadan kaybolmasıyla yeryüzü uzaylılar sayesinde can-

lıların tekrar türemesi için çeşitli hayat formlarına ve nihayet insanlara meskün bir görünüme girmeye başladı.

Eski efsanelere göre Yeni Zellanda yerlileri (Maorisler) Satürn Gezegeni'nin halkası ve Jüpiter'in kuşaklarını 'Galilo'- dan çok önce bildiklerini ve batta teleskop kullanıldıklarını öğrendiğim zaman irkildim kaldım. Bulgularla ortaya çıkan yeni bilgilere göre, Yeni Zellanda yerlilerinin büyük bir ihtimalle MU'luların kalıntısı olduğu ve papazlarının (Tohungas) kendileriyle birlikte bir ön bilgi getirdikleri yine eldeki bulgulardan anlaşılmaktadır.

İkinci kitabımın ana teorisi olan 'Laser Beams From Star Cities?' laser ışınları (Leyzer yıldız kümelerinden mi geliyor? konusu birçok ülkelerde kayalar üzerinde bulunan bazı resimlerle ilgilidir. Kayalar- daki bazı çizgiler yüksek enerji ile yüklü lazer (leyzer) ışınları, kayalara yöneltildiğinde esrarengiz anlaşılabilir bir görüntünün izlerini taşır.

Teorime göre, binlerce yıl önce başka bir burcun insanları kasıtlı olarak gezegenimiz üzerine lazer ışınları yöneltmiştir, ancak Ademoğlu bu safhalarda, MU ve ATLANTİS'in yokoluşu ardından bu uygarlığa ve bu uygarlığın bilimine doğru yavaşça emeklediğinden lazer ışınlarıyla gönderilen mesajı değerlendirememiştir.

'A Time Reversal?' - 'Zaman Tersine mi Dönüyor?' adlı üçüncü kitabımın ana önerisine göre belki eski astronomların birçok ışık yansıyan ötedeki vatanlarından dünyamıza nasıl seyahat ettikleri ve bunların gemilerinin ışık hızından daha silratli gittikleri ve dolayısıyla zaman faktörünü değiştiriyorlar ve yolculuklarını korkunç bir biçimde kısaltıyorlar. Eski Arabistanın şaşkıncı menkıbeleri bu teoriyi destekler görünümündedir.

Hâlen DNA koduyla ilgili genetik mühendisliği teorilerini geliştirme çabası içinde bulunuyorum, ve eski kehanetler konusunda yaptığım incelemeler, içinde bulunduğumuz yüzyıl için geçerliliğini doğrulamış bulunuyorlar. (ANCIENT SKIES'dan Eylül - Ekim 1977)

Ezoterizm'e Bilimsel Ve Felsefi Yaklaşımlar

● METİN KIRAZ

PLAZMA EVRENİ VE KAYITLARI

Plazma ve Madde Evreni

Enerjinin sonsuz sayıda kombinezonlara bürünmesi sonucu evrenler ortaya çıktı. Madde evrenini algılayabiliyor, anlayabiliyoruz. Ancak izahını bulamadığımız bazı olayları anlayabilmek düşünürleri ve bilim adamlarını plazma evreni diyebileceğimiz bir evren fikrine itmektir. «Plazma tamamen iyonize olmuş gaz kütesidir... Bir termonükleer reaksiyonda ısı 300 000 000 C dereceye yükseldiğinde ve gaz parçacıkları füzyon getirecek şekilde büyük hızlara ulaştığında plazma oluşur... Plazmaya ait bilinen ilginç bir gerçek, enerjisini tesirli olarak ihtiva edecek tek şeyin manyetik bir alan olduğudur.» (K35, 147). «Fizikte plazma kelimesi, manyetik alanlar neticesi bir şekle bürünen ve hüvi-

yetini devam ettiren elektronlar ve iyonlar toplamını tarif etmek için kullanılır.» (K16, 171). Plazma gizemci Kabalistler'in astral ışık, astral alem kavramları ile aynı paralelde olsa gerek. Batı gizemcilerine göre her düşünce veya maddi evrendeki parçacık hareketleri bu astral ışıkta, düşünce veya hareket şiddetine göre az veya çok süreli izler bırakır. Seçici sistemde düşünce ile yaratılan elektromanyetik alanların, plazma var ise, plazmaya şekil vereceği fizik bilimince mümkün görülmektedir. Bu açıdan bakıldığında gizemcilerin düşünce formları fikri ilginçtir. Gizemciler göre düşünceler bu astral ışığa kayıtolunur, çeşitli düşünceler ve düşünce sistemleri bu astral ışıkta yaşarlar .

Gizem bilimi ile ilgisini görebilme açısından burada bazı bilimsel teorilerden

çok kısa olarak bahsetmek faydalı olacaktır. Teorileri zaman zaman ispatlanarak fizikçileri şaşırtan bilim adamı «Dirac'ın bir teorisine göre madde evreni pozitif enerji halindedir... Burada parçacıklar ve fizik dalgaları - Elektron, proton quantum, radyasyon vs. - vardır... Bu evrenin tersine enerji ve parçacıkları elektron, proton vs. bulunur... Bu evrende her zamanki nosyonlarımızla mukayese edilirse her şey tersine çalışır.» (K16, 175, 176). Dirac'ın pozitif enerji (Madde) ve negatif enerji (Antimadde) teorileri bugün ispatlanmış durumdadır. Aynı kitapta yazar bu iki evreni tamamlayan plazma denilebilecek evren teorisi ile kısaca şöyle devam etmekte.

«Başlangıçta kozmik sıvı, eter veya plazma vardı ve plazma hareketsizdi... Bilinmeyen bir sebeple plazma harekete geçti... Bu hareket anaför şeklinde idi... Bu şekillerden bir kaç tane yanyana paralel olarak konulursa herhangi birisindeki muayyen yöndeki bir dönüş bir diğerinde ters yönde bir dönüş meydana getirecektir... bazı anaförler çok kuvvetli olduklarından etraflarındaki herşeyi kendilerine doğru çektiler ve plazma şekilleri arasında boşluklar hasıl oldu. Saatin tersi yönünde dönen ilk şekil, diğer bir şekli kendine doğru çekmeye başladı ve çeki'len şekiller parçalanarak, çoğu

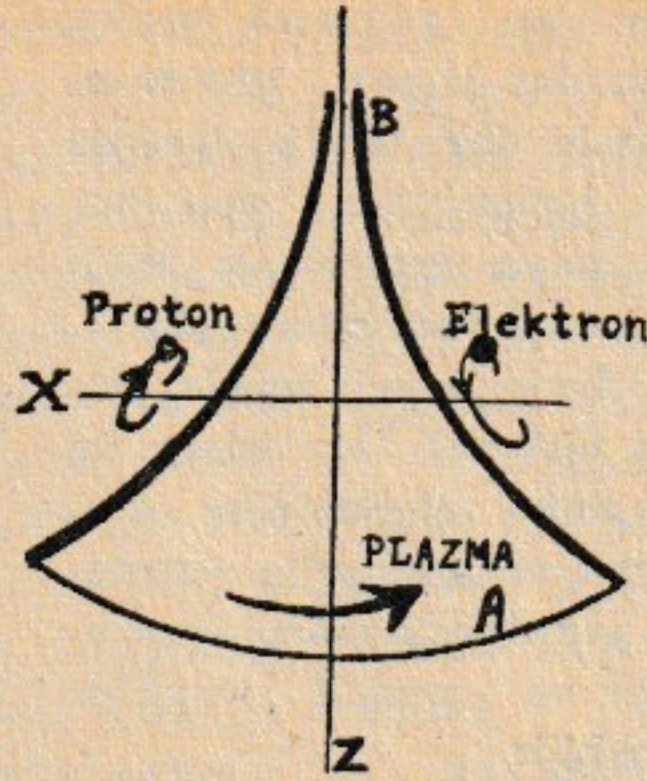
zaman bir anaforun etrafında oluşan su kabarcıkları gibi yuvarlak balonlar şeklini aldılar. Bu yuvarlaklar anaforların arasındaki boşluğu düzgün bir şekilde doldurdular ve anaforlara uyarak bunlar da dönmeye başladılar.» (K16, 177, 178). İşte kendi eksenini (Z) etrafında dönen plâzma anaforları, plâzma evrenini, anafor etrafındaki parçacıklar da madde evrenini oluşturmuştur.

Plâzma ile Madde Evreni Arasındaki Enerji Alış Verişleri

Plâzmanın ve madde parçacıklarının dönüşü aşağıdaki şekil ile çok basit olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Buna göre «plâzma anaforu tepeden bakıldığında saatin tersi yönünde dönmektedir... Elektron da saat'in tersi yönünde dönmekte olup negatif bir şarjı vardır. Proton ise elektronun tersi hareketleri yapmakta olup pozitif yüklüdür.» (K16, 177, 178).

«Bu parçacıkların her birinin enerjisinin (= Dönüş hızı) plâzmanın saniyedeki dönüş hızına bağlı olduğu görülmektedir... Parçacığın dönüş hızına f, plâzmanın dönüş hızına u denilirse daima $(f) \times (u) = c^2$ (Işık hızı karesi) dir.» (K16, 178, 179).

«Fizikte hareket eden her madde parçacığına veya dalgasına eşlik eden bir pilot dalgası olduğuna inanılır. Madde partikülü hızı f, pilot dalgası hızı u ile

gösterilirse $(f) \times (u) = c^2$ (Işık hızı karesi)dir. Burada pilot dalgası plazma dalgası olarak ele alınmıştır.» (K16, 174).

Plâzma anaforunun B bölgesindeki dönüş hızı, A bölgesine nazaran daha fazladır. Halbuki şekil anafor yerine bir keni olsaydı, tam tersi olacaktı. «Eğer parçacığın dönüşü azalmış ise parçacık anafor üzerinde aşağı doğru kaymış demektir.» (K16, 179). Diğer bir deyişle örneğin elektron plâzma anaforunun A bölgesine doğru kayar ise, bu bölgedeki bir noktanın dönüş hızı yukarıdaki noktalara nazaran daha az olduğundan, elektronun kendi eksenini etrafındaki dönüş hızı (Quantumların hızları) azalacaktır.

$(f) \times (u) = c^2$ olduğuna göre, f (elektronun kendi eksenini etrafındaki dönüş hızı azaldığında u (plâzmanın dönüş hızı) artmalıdır. Halbuki anaforun yapısından dolayı u da bir aza'na vardır. u da A bölgesinde yavaştır. «İlişkinin sabit kalabilmesi için u artmalıdır. Bu yüz-

den elektron enerjisini quantum (Paket) halinde plâzmaya verir.» (K16, 179). Böylere enerjisi artan plâzmanın dönme hızı u o bölgede artarak plâzma üzerinde o bölgede bir gerilim hasıl eder. Elektronun kendi eksenini etrafındaki dönüş hızı azalınca quantumlar halinde enerji kaybeder. Enerjisi azalır. Bu fizikte E (Enerji) = $(h) \times (f)$ olarak ifade edilir. Burada h plank sabitesi denilen bir kat sayıdır. E ise elektronun enerjisini gösterir.

«Plâzma ile madde evreni arasında quantumlar (paketler) halinde enerji alışverişleri vardır... Önemli olan nokta fizik evrendeki bu enerji alışverişlerine, plâzmanın yön vermekte olduğudur. İkinci bir husus da bu tip enerji alışverişlerinin plâzma üzerinde kayıt edildiği, diğer bir deyişle hatırlanmıştır.» (K16, 179).

Plâzma Evrenindeki Pozitif ve Negatif Kayıtları

Şu halde madde evrenindeki parçacık (Elektron) ların değişik hareketleri, enerji alışverişleri sonucu plâzma evrenine yansıtacaktır. Plâzma gerilim veya kayıt meydana gelecektir. Elektron hareketi hızlanıyor ise plâzma evreninden, madde evrenine enerji aktarılıyor plâzma da enerji azalış yönünde olduğundan negatif bir kayıt meydana geliyor denilebilir. Elektron hareketi yavaş-

Lütfen Sayfayı Çeviriniz

yor ise madde evreninden plâzma evrenine enerji aktarılıyor, plâzma enerji artış yönünde olduğundan pozitif bir kayıt meydana geliyor demektir.

Bir seçici sistem olan insanın sinir sisteminde, dış dünyadan gelen titreşimler - Evrensel bir istemle oluşturulan madde parçacıkları hareketi ve diğer seçici sistemlerde bireysel bir istemle oluşturulan madde parçacıkları hareketi - sinir sisteminde zincirleme elektron akımları

meydana getirerek yankılanmalar yapar. Elektrikler lardaki değişik seviyedeki bu hızlar veya enerjiler, plâzma yansıyarak zihin kayıtları meydana gelir.

İnsan kendi içinde oluşan bireysel bir istem ile de sinir sisteminde adrenajik ve kolinerjik durumlar yaratarak plâzma negatif ve pozitif kayıtlar yapabilir.

Önemli olan bir nokta bu kayıtlarda bir enerjinin saklı olduğudur. Plâzmadaki bu potansiyel geri tepe-

rek elektronlara değişik hızlar verebilir. Böylece insan geçmişteki olayları hatırlarken heyecanlanabilir, kalp atışları ve nefes alış hızlanabilir. Bilo ritimdeki bu artış kaydının kuvveti ile ilgilidir. Gizem literatürüne geçen bazı olaylar, başka insanların bireysel bir istemle plâzma yaptıkları kayıtların, kayıtlara akord yapılması halinde, diğer insan organizmalarına yansıdığı bu insanlarda belli etkiler yaptığı tezini desteklemektedir.

Paralel Bir Evrende Zamanı Aşmak

(Başararı sayfa 9'da)

Newton evren biliminin açıklamasına ayrıntılı olarak girmeden, Petit'in imgesi üzerinde bunu gözden geçirebiliriz. Genişlemekte olan bir yüzey ele alalım. Bu yüzey tanjant (teğet) bir plâna sahiptir. Bu plânda bir kelime yazılır. Bu kelime genişlerken burulur. Yerel olarak bu kelimenin bir harfini ele alırsak, o da aynı tarzda genişler ve burulur. Bütün küre üzerinde kolaylıkla okunan bu kozmik soluk alış-veriş olayı uzayın küçük bir kısmında da okunabilir: tanjant (teğet) çözüm denilen şey budur.

Ayrıca, aynı denklemi tekrar veren «yarı-denklemler», tanjant denklemler de mevcuttur. «Bu durumda, Newton'a ait çözümler genel rölâtivitenin «yarı-denklemleridir, bunlarla Friedman'ın evrenleri bulunur. Newton evrenbiliminde birkaç çizgisi bulunmayan genel rölâtivite denklemi, pratik olarak, mevcut değildir.»

21. Y. Yıl teorilerini kurmak için geriye doğru yapılan üç yüzyıldan fazla bir sınavla, bilimin rastgele ilerlediğini bu durum açıkça teyit ediyor. Bu beşinci gelişme Koestler'in «Uvırgezerler'inde» büyük bir maharetle ifade edilmiştir. Gerçekten, Petit ve Monnet, hayli gerilere

giderek şöyle bir denkleme ulaştılar:

$$R^2 R'' + 1 - 2(\omega R^2 + \omega R \cdot \omega \omega) = 0$$

Bu denklem Friedmann'inkine çok yakındır:

$$R^2 R'' + 1 - 2(\omega R^2) = 0$$

Bununla beraber, Newton'a ait çözüm birleşik alanlar teorisine doğru atılan bir adımdır. Çok bilimsel olarak «bu denklem m külesiyle + q ve - q yükü toplamının tekâmülünü ifade eder. Zıttı vardır. O halde, araya bir düa'ite girmektedir; bu her iki toplum (tanecikler) arasında belirli bir simetrinin mevcut olduğu bir evrendir. Sonra, + m + q ile - m - q topluluklarıyla çalışırken birtakım hesaplar yapıyoruz. Antimaddeyi tasarlamaya çalıştık. Bu sistem, kısmi türevleriyle 49 denklemin kendiliğinden çözümünü temsil etmektedir.» Bu Newton teorilerinden hareketle rölâtivist olmayan iki sonuca varılır ve iki zaman içinde, ikiz uzayları hesaba hatarak sadece biçim üzerinde çalışılır (formalizm)

Şayet iki uzayı imgelemek güç geliyorsa bu olayı göz önünde canlandırmanın en kolay yolu, her iki tarafında mıknatıs bulunan plâstikten yapılmış bir yüzeyle temsil etmektir. Bu mıknatıslar yüzeyde

kolaylıkla kayarlar. Çok kalabalık bir hayat her iki yüzey üzerinde hasıl olur. Üst taraftaki mıknatısın meydana getirdiği manyetik alan alttaki mıknatıs tarafından algılanırlar. Bu durumda, kendi tarihlerini bilen ve bu yüzeyden birbirlerine etkide bulunan iki topluluğun karşısında bulunuyoruz. Birbirleriyle karşılaşmazlar, birbirlerinden haberleri yoktur. Sınırdaki birbirlerini idrak etmezler.

J-P. Petit'nin bize yaptığı açıklama şöyledir: «Bu ikiz evreni hayret edilecek derecede simetrik kabul etmemiz gerekir. İkiz evren kendilerine özgü bir zamana sahiptirler, ama birbirlerinin tersi olarak... Örneğin, bizim evrenimizin atomları yolda giden bir otomobil meydana getirince, zıt evrenin atomlarından meydana gelen bir varlık teorik olarak bu otomobili görebilir... ama onu geri geri giderken görür, otomobilin motörü egzoz gazını benzin haline getirir. Şayet öteki evrene geçilebilirse, o zaman tersine yol alınması mümkün olabilir. Bu durum, aynı zamanda, sudan çıkıp uçabilen sonra tekrar dalan denizalti gemisini düşündürüyor...»

Bunların hepsi spekülâtif şeylerdir. Ama pek de öyle saçma değil.

Vaktiyle başka türlü bir uzay vardı: takion'lar uzayı; orada zaman tersine akıyor, ve tanecikler ışıktan daha hızlı gidiyordu. UFO olayını savunanları meraklandıracak bir durum.

BİR BAŞKA EVREN AÇIKLAMASI

Burada bazı aksiomlara girmek ve önceden «neden olmasın?» demek onun kadere varlığını zarara uğratar. Zira bu çalışmaların içinde zamansal rölâtivite problemi de vardır. «Atomlar, ve tanecikler, her iki evrende müştereken bulunurlar. Bir tarihe sahiptirler. Ama «geçmiş» ya da «geleceği» seçmek tamamiyle serbesttir: hersey kabul edilen görüşe bağlıdır. Eğer müşahit ilk evrenin atomlarından yapılmışsa, genişlemeye, antropinin çoğalması ve evrenin soğumasına göre tarihi görür. Yok eğer ikiz evrenin atomlarından

oluşmuşsa, kasılma antropinin daralması ve evrenin ısınmasını görür.

Bu model zaman ve mekân içinde yönlendirilemez. Döner ,ama bu dönüşün yönü de kendi seçilmiş zamanına bağlıdır.» Bu, Costa de Beauregard'ın, teorileri yönünde gitmek demektir!

«Eklemek gerekir ki bu topluluğun genel kütlesi sıfırdır, hatta basıncı, dönüşündeki kinetik enerjisi de sıfırdır. Doğal olarak fizik kanunlar ikiz dünyada tersi nedir».

Bu çalışmaların portesi pek büyüktür. ve, şimdiden, Petit ve Monnet, kendilerini, antimaddenin galaksilerin dışına fırlayışını açıklayan denklemleri bulmağa verdiler. Onlara göre, ilk hesaplarda, «ikiz dünyanın elemanları antimaddeyle aynı kimliklerdir». Yepyeni bir fikirde ilerlemekte-dirler: maddeden yapılmış olan galaksimiz pıhtı halinde (galaksiler) bir araya gelmiştir, antimadde, gravyer peynirindeki delikler gibi, çöküntü'ler halinde dağılarak, araya girer! Şüphesiz tüm evrende böyle olduğu pek belli değildir. Galaksiler başka bölgelerde, antimadde halinde olabilir, o zaman da zaman tersine akar. Kurgu-bilim içinde bulunmuyoruz. Tenkit ve itiraz'ara marûz kalan denklem ve hesaplara dayanan bu iki araştırmacı tarafından hiç birşey doğrulanmış değildir. «Nihayet, ikiz evrenler negatif bir eğri belirtisi (mûş'iri) ne sahip olarak, uzayda sınırsız sonsuzdurlar. Genel rölâtivitedeki klâsik sonuçlardan temizlenmiş olmasına rağmen, bu sonuç, ondan farklıdır ve bizi evren yaşının yeniden değerlendirmesine götürür. Neden olmasın «Ama, diyor üstad matematikçiler ile fizikçi olmayan aydınlar, bu ciddi olamaz».

Bununla beraber, kuanta mekaniğinde etkinliğini sürdüren Schrödinger'in denklemi asla kanıtlanmamış olan bir öncül fikirdir ancak. Uygulaması memnun edici sonuçlar vermektedir, buna göre tartışılacak bir durum mevcut değildir.

Elbetteki, Petit ve Monnet'nin, Einstein'ı unutmaya terk etmek gibi bir iddiaları yok, samimi araştırma içinde yeni teoriler öneriyorlar.

Trans Ressamlığı

Luiz Antonio Pasparelto trans ressamlığına 14 yıl kadar önce başlamış Brezilyalı bir medyomdur. Son yıllarda, Fransız Empresyonist Okula mensup ölmüş beşensiz üstadların etkisi altında çizmiş olduğu 3000 kadar tablo ile dikkatleri üzer'ne toplamış bulunmaktadır. Geçtiğimiz Şubat ayı içinde Brezilya'dan İngiltere'ye gelmiş bulunan Luiz Antonio daha hareketinden önce birçok teklif almıştı. Medyomun İngiltere'ye gelmesinde, İngiliz spiritüalistleriyle Brezilya'daki spiritüalistler arasında bir bağ görevi ifâ etmekte olan Elsie Dubuğras'ın büyük rolü olmuştur.

Ünü Brezilya'nın dışına çoktan taşmış bulunan Luiz Antonio trans medyomluğuna takriben 13 yaşlarında başlamıştı. Bu yeteneği aile içinde haftada bir yapılan celselerle hızla gelişmiş celselerde paralize olurcasına derin trans hallerine girmeve başlamıştı. Bu yeteneğinin ilk ortaya çıktığı günlerde çocuk medyom okul kitapları da dahil eline geçirdiği hemen hemen hersey üzer'ne çiziyordu. Bir ara durumundan endiseve kapılan annesi oğlunu bir Spiritler Merkezi'ne götürerek muayene

ettirmiştir, fakat küçük Luiz burada da önüne konulan kağıtları enfes tablolarla dolduruvermişti. Aradan yıllar geçtikten sonra Luiz Antonio ruhsal şifacılığa da başlamış, tedavi sırasında transtayken kendisinin ve ailesinin bilmediği dillerde konuşmuştur.

Hâlen üniversite son sınıfta bulunan medyom psikoloji tahsili yapmaktadır ve mezun olduktan sonra Avrupa seyahatine çıkmayı ve gezisi sırasında celse göster'lerin'e bulunmayı tasarlamaktadır. Kendisi uzunboylu, zeki, kibar bir gençtir. Boş zamanlarında Spirit Merkezlerindeki faaliyetlere katılarak bilhassa posesyon vak'alarında ilâilere yardım etmeye çalışmaktadır.

Trans hâl'inde resim çizeceği zaman bir eliyle genellikle gözlerini kapar ve celse odası içinde (çok zayıf bir kırmızı ışık hâriç) mutlak karanlık ister. Resimlerini sol eliyle çizerken gözlerini sağ eliyle kapar. Fakat bu her zaman böyle değildir. Çizim sırasında elini değiştirdiği hatta bazen her iki elini birden kullandığı (genellikle kafa çizerken) görülmektedir. Bu şekilde iki elini kullandığı zamanlarda ay-

Luiz Antonio Pasparelto.

nı anda iki insan başı birden çizebilmektedir. Trans hâl'inde bulunmadığı zamanlarda iki elini birden kullanamamaktadır. Bir defasında trans hâl'inde resim çizerken sol elinin yanında bir ayağını da kullandığı görülmüştür.

Brezilya'da bulunduğu zamanlarda trans hâl'inde resim çizerken birçok bilim adamı ve doktor tarafından incelenmiş, resimleri çekilmiş ve çeşitli açıklamalar yapılmaya çalışılmıştır. Hatta bu araştırmacılarından birisi de meşhur

Thelma Moss olup, kendisini incelemek için Amerika'dan kalkıp gelmiştir.

(The Spiritüalist Gazette'den Ocak . 1977)

TANTRİK YOGİNİN MUCİZESİ

Bu olay, aşağı yukarı 1918 ilâ 1921 yılları arasında bir tarihte olmuştur. O zamanlar müdafâ avukatlığı stajımı yapıyordum. Genellikle çeşitli mahkemelerde geçen günlük çalışmalarımın sonrasından sonra akşamları oturur kendimce ve mesleğimce önemli makaleler okurdum. Bu şekilde okumaya daldıktan sonra da hiç bir şekilde rahatsız edilmek istemezdim.

Bir akşam bu şekilde okurken bir Hatha Yogi kapımı çalarak 10 Rupî kadar sadaka istedi. Dış kapıda bekçi bulunmasına rağmen nasıl olupta oda kapıma kadar geldiğini hâlâ çözememişim. Dışarıdaki bekçiye bağırarak seslendim: «Söyle, bu ihtiyar çeksin gitsin buradan. Burası sadaka dâlenilecek yer değil.» Bekçim gayret ettiyse de babayı iknâ edemedi. Sonra ben avarım çıktığı kadar, «Lütfen, derhal çek git!» diye bağırdım. Masamdan 30.40 cm. kadar karşımda dikiliyor ve haykırışından hiç de etkilenmişe benzemiyordu. Sükûnetle: «Ustad Ramji seni ve ismi takdis etmektedir, evlât. Bak sağ avucunun içine, Shri Ramji

seni mübarek kılmaktadır. Gecikmeden bana 10 Rupî vermelisin.» Kelimelerle açıklanamayacak bir etki vardı söylediklerinde.

Elimde olmayarak sağ avuç içime baktım. Açıkça 'SHRI RAM' kelimeleri yazılıydı. Hayretten dona kalmıştım. Elim âdetâ kendiliğinden cüzdanıma gitti. İçinde 25 Rupî kadar para vardı. hepsini yogiye uzattım. Selâmladı ve gitti.

Olay sırasında hipnotize falan olmuş değildim. Avucumdaki ke'im-leri çıkarabilmek için günlerce sabunla ellerimi yıkamak zorunda kaldım. Bu olaydan sonra daha birçok mucize kabilinden olaylara şahid oldum. Hepsi de derin çizgilerle hafızama naksolmuştur. (The Spiritüalist Gazette'den Aralık-1976)

VEDÂ ÖPÜCÜĞÜ

İlk kocam Nat Vasquer'di. İki oğlumuz vardı. Edward 7, Johnny 3 yaşındaydı. Nat her sabah işe gitmeden önce çocuklarını kucaklayıp, öperdi. 1957 Haziranında bir gün Nat'ın işe gitme zamanı geldiğinde, çocuklar dışarıda oynamaktaydılar. Onlara seslendik ama bir türlü ortalıkta görünmediler. Nat da çocuklarına veda edemeği için işine biraz kırgın ve üzgün gitmişti.

Kocamı hayatta sen gördüğündü bu işe giderken bir araba kazasında

hayatını kaybetti. Aşağı yukarı bir yıl sonra ikinci kocam Joe Parades ile evlendim. Joe California - Presno'da üç yatak odalı eski tip, güzel bir ev satın almıştı. Hemen sonra craya taşındık. Joe çocuklarını seviyordu. Mutlu bir aile idik. Johnny ve Edward'ın geceleri duydukları garip gürültüler ve ayak seslerinin haricinde herşey yolundaydı. Johnny geceleri ışıklı bir adamın onu görmeye geldiğini söyleyerek uyanıyordu.

Bir gece Johnny'nin yatağında ağladığını işittim. Ne olduğunu anlamak için hemen yanına koştum. Işıklı adamın crada olduğunu söyledi. Onu benim odama getirip, yatağıma aldım. Az sonra uyuya kalmıştı. Gece lambasını söndürüp uzandım ve olanları düşündüm.

Sonra birden ilk kocamı gördüm. Johnny'nin yattığı tarafa doğru yürüyordu. Durdu oğluna baktı. Kaldırmak ister gibi kollarını uzattı. Aceleyle lambayı yaktım, kaybolmuştu.

Bugün düşünüyorum da o hâlâ çocuklarına sarılıp, öpmenin öz'emini taşıyordu. ('FATE'den - Augustos - 1977)

İNSANIN EV R İ M İ

Suat TAHSUĞ

«İsharın cehenneme iniş ve çıkış sembolü»nü biz de başkaları gibi, kışın uyuyan tabiatın baharda uyanması fikriyle açıklayalım. Değilmi ki İshar verimlilik tanrıçasıdır. Tohum toprak altında ölür, ve baharda bitki olup yeni tohumlar verir...

Ancak bu izah pek basit olmayacak mı?

Ashında gerçekten bir sembolle karşı karşıyayız. Hiç bir zaman bir İshar olmamış, bu İshar da ölümler ülkesine inmemiştir. Ancak, ölüm, hayatın normal bir akibeti, ve ölümden doğuma geçiş de aynı derecede normal bir neticedir. İshar normal bir insandır. Ölür. Güzellikleri gider, süsleri, sağlığı hepsi gider. Ancak kanunlar onu yeniden yeryüzüne sevk ederler ki, hayat devam etsin. Bu İshar sizsiniz, benim...

İşaya'nın 47nci babının, «Ey sen ere varmamış Babil kızı!» diye başlayan bölümünü okuyalım. Bu nazlı kızın peçesi açılır. Ayıbı görünür; ona «Sessiz otur ve karanlığa gir!» denilir; çünkü sana artık ülkeler kraliçesi denilmeyecek...

... Ey zevk düşkünü, sen ki emniyette oturuyorsun ve yüreğinde: Ben varım ve benden başkası yok... diyorsun.

... Çünkü şerirliğine güvendin. Hikmetin ve bilgin seni şaşırttı ve benden başkası yok! dedin.

... Müneccimler, yıldızlara bakanlar, aybaşlarında ne olacağını bildirenler, şimdi kalksınlar da başına gelecek şeylerden seni kurtarsınlar. İşte onlar anız gibi olacaklar, onları ateş yakacak; alevlerin elinden canlarını kurtaramıyacaklar; bu ateş ne ısınmak için kor, ne de karşısında oturulacak ateş olmayacak.»

Hezeikel, 29 da Sur kralı için söylenenleri okuyalım : «Kemalin mührü, hikmetle dolu, güzellikle tam olan sendin. Sen Aden de, Allahın bahçesinde idin. ... seni ben diktim. Allahın mukaddes dağı üzerinde idin; ateşten taşlar arasında gezdin. Sende kötülük olduğu bulununca ya kadar, yaratıldığın günden beri yollarında kâמידin. Ticaretin çokluğundan ötüsenin içini zorbalıkla doldurdular, ve suç işledin; ve seni murdar şey gibi Allahın dağından attım; ve seni, gölge saran kerubi, ateşten taşlar arasından alıp yok ettim. Senin yüreğin güzelliğinden ötürü yükseldi; parlaklığından ötürü hizmetini bozdum. ... Ve senin içinden ateş çıkardım; seni o yiyip bitirdi. Ve bütün seni görenlerin gözü önünde seni yeryüzünde kül ettim...»

Bu satırlar bir millet için söylenmiş olabilir. Ancak, ister millet, ister şahıs olsun; söylenmek istenen birdir. Babil kızı, Sur kralı ... sizsiniz, benim, hepimiziz. Yeryüzünü hayatlarımızda, bölüm bölüm maceralar yaşadık, yaşıyoruz. Günlerimiz

Bütle son bulacak. Bu sonun arkasında, başka şeyler, bambaşka şeyler var.

İster Ishtar' (*) ın cehenneme iniş olsun, ister, yeryüzünde yaşanan felâketler. İnsan ruhu bir potada kaynatılıyor, kaynatılıyor. Bunun bir nedeni olsa gerek diye düşünmek, tesadüfî, körkürüne bir dünyaya düşünmekten daha aptalca mıdır acaba?

Anaerkil eski toplumlarda mülkiyet kadından geçtiği gibi, kadın tanrıçalar da önemli bir yer işgal etmektedirler. (Nergal cehennemi basar ve Ereshkigal'i saçlarından yakalayıp yere yıkar ve başını kesmek ister. Ereshkigal'e korkar ve Nergal'e kendisiyle evlenerek tacını paylaşmasını teklif eder.) Inanna - Ishtar - As-tarte - Kubabe - Hepa - Kybele - Leto - Lat - Artemis, hep dişi - Ana tanrıçalardır. Hatta Hristiyanlıktaki Meryem ana kültürü - bu şuuraltı mirasa bağliyabilmek.

Ancak, tarihin belli olmayan bir çağında, kadın egemenliğini kaybetmiştir. Önce, bunu Gilgamiş destanında görürüz. Gilgamiş Ishtar'ın davetini, tanrıçanın erkekleri kandırıp baştan çıkardığı ve enli-mahvettiği iddiasıyla reddeder. Artık Babaerkil aile düzeni meydana gelmeye başlamıştır.

Bu konuyu ayrıca işlemek için Tevrat'ta Havva, Samson ve Dalila, Süleyman ve Saba melikesi konularını; Kur'anda Süleyman ve karıncalar, Süleyman ve Saba melikesi bahislerini incelemek gereklidir.

Kutsal metinlerde kadın «süs ve yalan» diye tarif edilir. Fonksiyonu erkeği tahrik ederek aktive etmek ve bu yolla bekâmülünü sağlamaktır. Ve erkek bir gün kendi sorumluluğuna, gerçek idareci ve organizatör yeteneklerine kavuşur.

Bak : İncil T. Korintoslulara Bap II Ayet 3 : Kadın - Erkek - Mesih - rab tası.

(*) Biz, Ishtarın öbür dünyaya inişini ancak öbür dünya ve yeniden dünyaya geliş bakımından inceledik. Ancak bunun başka bir yönü daha vardır. O da kadın'ın değişmekte olan toplumdaki yeridir.

BARDO THÖDOL (Tibetlilerin Ölüler Kitabı)

Bardo Thödol MS VIII. asırda yazıldı. Sonra saklandı. Sonradan dünyaya verilmek zamanı gelince Rigzin - Karma Ling-Pa tarafından ortaya çıkarıldı. Kendisi, Tibette lamaizmin kurucusu Pedma Sambhava'nın bir enkarnasyonu sayılıyor.

Budizmin tantra şekli olarak tammlayabileceğimiz Lamaizm Tibette ancak sekizinci asırda kök salabildi. Bundan bir yüzyıl önce, gerçekten birleşebilmiş. Tibetin ilk kralı olan Srong-Tran-Gampo (ölümü MS 650) zamanında Budizm Tibette ilk koldan girdi. Buddhanın doğum yeri Nepalden ve Çinden, Kral, Nepal kraliyet ailesinden bir kız ve Çin İmparatorluk ailesinden bir prensesle evlendi. O zamana kadar Tibet'in eski inancı olan Bön ananelerine göre yetiştirilmişti. Bön'deki reenkarnasyon inancı, Budizme yaklaşmasını sağlamış olabilir. Kral, Budist olan iki karısının tesiri ile budizmi kabul etti ve bunu devlet dini haline getirdi. Fakat budizm bir yüzyıl boyu Tibette pek yayılamadı. Ancak 740-786 arasında Tibette hükümlük eden Thi-Srong-Detsan, Tibetlilerce «(Guru Rin-po-ch'e) «değerli üstad» diye anılan Padma Sambhava'yı ülkesine çağırdı. Ünlü üstad Hindistanın büyük Nalanda Üniversitesinde Yoga öğretiyordu. Ve gizli ilimlerdeki derin bilgisi çok uzaklardan duyulmuştu. Üstad bulunmaz fırsatı kaçırmadı ve Nepal yoluyla 747 yılında Tibete geçti. Kral onu Sanye'ye davet etmişti. Zira orada yaptırılmakta olduğu bir manastırın duvarları boyuna zelzeleden yıkılıyor ve bu hal, çevrede yerleşmiş budizme düşman cinlere atfediliyordu. Üstad cinleri kovunca zelzele hemen durdu ve halk bu şekilde Padma Sambhava'ya büyük saygı duymaya başladı. Sambhava manastırın yapılmasıyla bizzat meşgul oldu ve ilk Tibet lamaları topluluğunu 749 da oraya yerleştirdi.

Tibetteyken ve diğer ziyaretlerin'e, orijinalleri Sanskritçe yazılmış Tantra kitaplarını tibetçeye tercüme ettirdi. Bun-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

ların bir çokları Tibet manastırlarında muhafaza edilmektedir, bir kısmı da özel merasimlerle çeşitli gizli yerlere saklanmıştır. Bazı müritlerine (astrolojik olarak tayin edilmiş) belli zamanda yeniden dünyaya gelmenin yoga usullerini öğretti. Bunlar, kendi yanlarında saklanan kitapların yerini ve bunları çıkarmak için lüzumlu merasimlerde kullanılacak eşyayı da biliyorlardı. Bu merasimler metinlerde tarif edilmişti. Bu genellikle inanılan bir an'anedir. Ancak başka bir an'aneye göre bizzat büyük üstad dünyaya yeniden gelmektedir. Yüzyıllar boyu Terton denilen bu kişilerce ortaya çıkarılan eserler, yaklaşık olarak her biri 400 sayfalık 65 ciltlik bir külliyyattır.

Bizim Bardo Thödol'ümüz de tekrardan bulunmuş menşei bilinmiyen kitaplardan biridir. Daha çok tibetçe metinlerden bir derleme sayılmalıdır; zira orijinal bir sanskritçe nüshası mevcut değildir. Kitabın bütün Tibette genellikle cenaze merasimlerinde kullanılması, bütün farklı mezheplerce farklı anlatımlarla kabul edilmiş olması Padma Sambhava'dan basıyarak bir kaç nesil rahibin eseri olarak kabulünü güçleştirmektedir. Bu husus kitabın çok eski oluşunu mümkün kılmaktadır ve kitabın kısmen budizm öncesi Bön dininden gelmesi ihtimalini kuvvetlendirmektedir. (*)

Her ne olursa olsun Bardo Thödol'ün oldukça uzun bir zamandan beri kutsal bir kitan olarak kabul edildiği ve lamalar tarafından ölümlere okunmakta olduğu inkâr kabul etmez bir vakiyedir.

Bukitan karşısında alınacak tavır hakkında nacizane tavsiyemiz bir gerçek

(*) Ramayana destanına göre, kral Dasaratha, oğlu Rama'yı evlendirirken, Mı-sırdan gelen hediveler arasında «Havat Kitabı» da vardı. Yani Ölüler Kitabı. Destan'ın toplayıcısı Valmiki, takriben MÖ 500 yıllarında yaşamıştır. Bu çağda tabii ki daha eski olan destanda bahsi geçen «Havat Kitabı»nın Hindistana ve Tihete, Budizmden çok önceleri varmış olması gerekir.

araştırmacısının kendi bağımsız araştırma yeteneğini kullanmasının verilecek yargıda en iyi ölçü olacaktır.

Eski Mısırlıların ölümler kitabı gibi Bardo Thödol da sayısız kuşaklarca kabul olunmuştur. Hiç bir yazıcı (*) bu kitabın yazarı, hiç bir nesil yaratıcısı olamaz. Kitap olarak tarihi bilinebilseydi, yine de ancak derlenmesi ve tertibine ait teferruatı tanıyacaktık. Bu derlemenin yakın çağda, Padma Sambhava zamanında olup olmadığını ya da daha eski zamanlara rastladığını bilmek, bu kitabın dayandığı eski öğretileri değiştirmeyecektir.

Ana hatlarıyla şaşılacak kadar bilimsel olmasına rağmen, bütün teferruatı için aynı şeyi düşünmek yersizdir. Çünkü muhakkak ki metne bozulmalar sızmıştır. Geniş hatları ile bu kitap çok ince bir gerçeği taşır gözükmektedir. Bu gerçek bu güne kadar birçok din araştırmacılarından gizli kalmıştır. Platon'un felsefesi kadar ince ve emekleme devresinde bir «Société de Recherches Psychiques»i psikik bilimsellik yönünden kat kat geçmektedir. Bu yüzden yeni bir çağa açılan, orta çağın tesirinden kurtulmuş, hangi inanç ve din den gelirse gelsin insanlığın bütün mukaddes metinlerindeki bilgileri birleştirmeye can atan bazı aleminin ciddi alakasını çekmeğe hak kazanmıştır.

Bu satırlar, Dr. W.Y. Evans - Wetz tarafından yazılmıştır. Bizce önemli olan ne Budist inançları ne de bu kitabın kimin tarafından yazıldığıdır. Nasıl Gilgamiş destanında, hemencecik ölüm-hayat çemberini kırıp ebediliğe kavuşmak dileğini tatbiki koşan efsanevi kahramana bir sembol gözüyle baktıysak, Budizmin Nirvana - Sangsara ikilisi, istek - azap, azaptan kurtuluşa götüren yol, nihayet ölüm ve hayat çemberinin (Sangsara) kırılarak azabın son bulması ve Nirvana ya erişme

(*) Eskiden yazı herkesçe bilinen bir şey değildi. Örneğin eski Mısırdaki bir kâtip - Scribe sınıfı vardı. Biz bu sınıf mensuplarını yazıcı diye adlandırdık.

tarzındaki ince mantık da bizi etkilemeyecektir. Diyebiliriz ki insan, şuurlanmasının ilk anlarından itibaren bir kurtuluş ümidi görmüş ve ona bir an önce erişmek istemiştir.

Ancak yeryüzündeki hayat, sadece doğru veya yanlış hareket ve yerli yersiz arzuların bir neticesi olmadığı gibi (yani teza veya mükâfat sayılmayacağı gibi) kurtuluş da o kadar kolay olmaktan uzaktır. Bir mektep olan yeryüzü, insan diye adlandırdığımız varlığı, belli bir seviyeye getirmek üzere çeşitli eprövlerle -sınavlarla- doludur. Bunlar yaşanmadıkça, insandan beklenen yerine gelmedikçe bu çember kırılmaz. Belki insandan beklenen sadece o hayat içinde yaşayacağı esas eprövü hakkıyla yaşaması, onun neticesini benliğine tam manasıyla sindirmesidir. Bu şüzdendir ki reenkarnasyon - yeniden dünyaya geliş - hakikati insanlardan sak-

lanmış, sembollerle ifade edilmiş, gizli ekollerde, ancak anlayabilenlere fısıldanmış bir sır olarak kalmıştır.

Bugün niçin bu açıktan açığa konuşuluyor? Bunun üzerinde ayrıca durmamız gerekmektedir. İnsanlık, Gılgamış devrinin, Sakya Muni'nin (Buddha) zamanının çok ilerisindedir. Ve insanlık, gerçekten, kurtuluşuna çok yakındır; zira onda bir şuur uyanmaktadır.

Bizce önemli olan, öbür dünya dediğimiz yerin, oradaki insan varlığının ne halde olduğunun bu kitapta gerçeğe ne kadar yakın olarak anlatıldığının tetkikidir.

Bardo Thödol'ü kurtuluş için, Nirvana ya bir an önce kavuşmak için okuyoruz; ancak bilgi edinmek için bizi ilgilendirir bu kitap.

Belki araştırmalarımızın sonunda, Nirvana dan çok daha ilgi çekici bir perspektifle karşılaşacağız.

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

V E

Yay ile Ok Atma San'atı

(Budizmde Tasavvuf Pratikleri)

Böyle bir yapıt Ülkemizde İlk Kez yayınlandı ve Doğu Spiritüalizminin en canlı ve etkin uygulamalarından biridir. Fiyatı : 40 TL

Ruh ve Madde Yayınları — ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

URI GELLER

UZAY ÇAĞI BÜYÜCÜSÜ

● James CRENSHAW'dan

Çeviren:

S. GERÇEKSEVER ●

İnce alaylı olarak Uri Geller'e 'büyücü' denilmektedir. Öyledir de, fakat alışlagelen anlamda değil. Eğer büyücülere benzetilecekse, Orta Çağların zihinsel güçleri olduğu gibi ortaya koyan dürüst okült büyücülere benzetilebilir.

Uri Geller, ne şeytanın gücünü ne de diğer geri güçleri doğrular. Bu güçleri kendisine Tanrı'dan geldiğini ve 'iyi' için kullanılması gerektiğini söyler. İşte bu nedenle, dünyanın çeşitli kısımlarındaki bilimadamlarıyla işbirliği halindedir. Bu şekilde onlara, maddenin ve evrenin tabiatıyla ilgili görüşlerimizde büyük değişiklikler yapabilecek olan alşiminin sırlarını ortaya çıkarmada yardım etmektedir.

Uri sahne majisini bilmediği, kullanmadığı ve hatta anlamadığını ısrarla söylemektedir. Zaten onun en yakınları da 'el çabukluğu mârifet' işlerinde becerisi bulunmadığını söylemektedirler.

Bütün bunlara rağmen, bozuk saatleri (içini açmadan) tamir ettiğini, demir parmaklıkları büküğünü (düşünce gücüyle), cisimleri (el sürmeden) ortadan kaybettiğini ve tekrar ortaya çıkardığını işitmek insanı ister istemez yine de şüphelendirmektedir.

Benim bu konuda tipik bir tecrübem oldu: Üzerinde iki tane anahtar bulunan anahtarlığımı Uri'nin eline vermiştim. Bu anahtarlardan büyük olanı Hollywood'daki evimizin kapı anahtarıdır. Ashında anahtarlar karım Brenda'nındı ve bereket versinki bir takım da kendimin vardı. Aks taktirde eve gittiğimiz zaman kapıyı açması için çilingiri çağırarak zorunda kalacaktık.

Uri anahtarları maskottan çıkarmadan, büyük olanını sol avucunun içine (Üçünü aşağı sarkacak şekilde) yerleştirdi. Sağ elini açarak anahtarın üzerinde

(deydirmeden) tuttu. Birkaç defa çok hafif olarak sağ elini aşağı yukarı oynattı. Sonra dairesel bir hareket yaptırdı sağ eline. Esbelliki konsantre olmuştu ama konsantre olduğuna dair yüzünde herhangi bir gerginlik yoktu. Elleri de aynı şekilde (kasılma veya sertleşme olmaksızın) gâyet sâkin görünüyordu.

Birkaç saniye sonra anahtarı akarak bize gösterdi. 30° kadar eğilmişti. Anahtarı Brenda'ya verdi. Hâlâ maskotta akıllı bulunmasına rağmen Brenda'nın elinde de eğilmeye devam etmiş ve eğikliği 45° kadar olmuştu.

Bu eğilme/bükülmeye sebep olan kuvvet, sağ elini üzerinden çektikten sonra da etkisini göstermeye devam etmiş miydi acaba? Tabii bundan emin olamayız çünkü görsel gözlemyamıtıcı olabilir fakat olanlar da ortada...

Bundan başka, bizimle birlikte olduğu süre içinde iki deney daha yapmıştı. Birisi: bozuk saati avucunun içinde tutarak tamir etmesi. Diğeri de düşünce nakli. Bunları sizlere ileride anlatacağım.

Bununla birlikte biz yine de eve dönelim yolu üzerinde yine çilingire uğradık bükülen anahtarların yerine bir yenisini yaptık. Bükülmüş anahtarı gördüğü zaman çilingir, bunun ucuz aleminyum anahtardan yapılmış olduğunu ve kırılıp kilitin içinde kalabileceğini söyledi. Anahtarımızın böyle ucuz aleminyum anahtarlardan olmadığını söyledik ve böyle iyi kalite alaşımdan yapılmış olan bir anahtarın, bir âlet kullanmaksızın çıplak elle bükülüp, bükülemeyeceğini sorduk. Anahtarı dikkatle bir daha, daha yakından incelerken biraz şaşkın görünüyordu. «Bu kadar bükülebilmesi için çok güçlü bir kuvvetin gerektiğini söyledi. Ve kendisinin böyle bir şeyi de beceremeyeceğini ifade etti. Oıa-

dan çıktık başka bir anahtarcıya gittik, ondan aldığımız izlenim de aynı olmuştu. Oradan da bu sefer asıl bükülen anahtarımızı almış olduğumuz ,büyük mağazanın anahtar/kilit reynuna girdik. Satıcı onun aleminyum alaşımından yapılmış olduğunu fakat kolay kolay bükülemeyeceğini bildirdi. Bunun üzerine aynısından bir anahtar daha almak istedik. Fakat ilk çilingirin söylediği gibi hiçde ucuz değildi. Aksine, bükülen anahtardan daha da fazla para ödedik. Oradan çıkmadan satıcıya, bu anahtar çıplak elle (alet kullanmadan) büküp bükemeyeceğini rica ettik. Bunu yapamayacağını söyledi. Fakat yine de meraklanarak denedi, ben ve orada bulunan başkaları da denedi ama başaramadı. Bükülmüş anahtarımızın nasıl bu hâle geldiğini anlattığımız zaman onlar da diğerleri kadar şaşırılmışlardı.

Bu aslında gözlem aletlerini ve dakik analiz metodlarını gerektiren bir bilimsel denemedir. Zaten bu gibi çalışmaların ya-

pılabilmesi için Uri bu ülkeye (A.B.D.) getirilmiş bulunmaktadır. Zihnin madde üzerindeki psikokinetik gücünün deneyleri yıllardır parapsikololar tarafından yapılagelmektedir. Bu denemelere levitasyonu da ilâve etmek gerekir.

Uri, kendisi gayet güzel İngilizce konuşmasına rağmen, 'apparent' kelimesinin ne anlama geldiğini sormuştu. Çünkü bu kelimeyi ilim adamları, onun ortaya koyduğu olayları açıklamaya çalışırken çok kullanıyordu. Kendisine anlamını açıklamaya çalıştık ama, gönlü kanmadı.

Son aylarda dikkatlerin URI üzerine çevrilmesinin bir nedeni de zamanımız ilminin ona karşı uyanan merakından dolayıdır. Gerek Almanya'daki Max Planck Enstitüsü Gerekse Kaliforniya'daki Stanford Enstitüsü Uri'nin psişik ve psikokinetik güçleri üzerinde deneyler sürdürmektedir.

Evet, Uri GELLER kimdir?

Uri Geller 1967'deki Altı Gün Savaşları'nda yaralanmış, daha sonra 1968'de ordudan çıkarılmış İsrail asıllı bir kimse-dir. 1969'da bir konfeksiyon fabrikasında tercüman olarak çalışmıştır. 1965'de İsrail'de askerlik görevine başlamadan önce de yıllarca yaşamış olduğu Kıbrısta okula gitmiştir. 20. Aralık. 1946'de Tel Aviv'de doğmuştur. Yedi yaşına geldiği zaman, şaşırtıcı bir keşifte bulunmuştu: Kendi isteğiyle elini sürmeden sadece bakarak bir kol saatinin akrep-yelkovanını hareket ettirebiliyordu. Ve bunu tekrar tekrar gerçekleştirebiliyordu. Ayrıca başkalarının ne düşündüklerini anlamının da kendisi için zor olmadığını farkına vardı. Fakat çevresinin alaycı ve tuhaf tutumundan dolayı, 'normal' bir insan olarak görülmesi için bu yeteneklerini kendi içinde gizli tutmaya karar vermişti. 22 yaşına kadar bu sırrını sakladı. O sıralarda aktör, aktrist ve diğer programcılarla birlikte manken olarak çalışıyordu.

Uri, uzun boylu, dalgalı siyah saçlı, koyu kahverengi gözlü yakışıklı bir delikanlıdır. Canayakın, semnatik konuşkan bir kimsedir. Fakat gerektiği zamanlarda

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

birden parlayıveren bir mizacı da bulunmaktadır. Bir «teiasında 'büyücülük' gösterilerinden dolayı ülkesini terkettiğini söylediğimde, «Bu kirli bir yalandır.» diyecek parlamıştı.

İlk gösterilerini yukarıda bahsettiğim programcılarla yapmıştı. 1970'lerde küçük partilerde yeteneklerini ortaya koymaya başlamışsa da sonradan işi sahneye dökmüştür. Bazıları bunlara 'hileler' adını veriyordu. Bunlar şekillerle ve rakamlarla yapılan basit telepati, arzu-gücüyle metal objelerin kırılması, saat akrep-yelkovanının hareket ettirilmesi gibi gösterileri kapsıyordu.

Sonra Amerika Birleşik Devletleri'ne geldi. İsrail'den ayrılışının gerçek hikâyesi ve gözden düşme söylentileri Amerika'nın Parapsikoloji alanındaki önde gelen araştırmacılarından olan Dr. Andrija Puharich tarafından anlatılmıştır.

Andrija Puharich (Yugoslavca olan ilk adı 'Henry' olarak tercüme edilebilir) icad, elektronik uzmanlığı ve fizik alanlarında da kendisini geliştirmiş olan bir tıp doktorudur. Telepatiyle ilgili yöresel ve fizyolojik şartları araştırmış ve sonuçlarını «The Secred Mushroom» ve 'Beyond Telepathy' isimli kitaplarında yayınlamış bulunmaktadır. 'Amerika Bilimi İlerletme Kurumu' ve 'New York Bilimler Akademisi' de dâhil olmak üzere 14 tane bilimsel derneğin üyesi olarak Puharich Uri Geller ve benzer süjeler üzerinde etüdlere bulunmak üzere seçkin ilim adamlarından oluşan araştırma gurupları kurmuştur.

«Bu delikanlı bizim için arayışta bulunmaz bir süje,» demişti Dr. Puharich, «Bu bakımdan onunla çok dikkatli denemeler geliştirmeliyiz.»

Dr. Puharich ilk olarak Uri Geller'i NewYork'da bulunduğu sıralarda iki İsrail subayından duymuştu. Bu iki subay ülkelere döndükten sonra da Puharich'e yazarak Uri Geller hakkında bilgi vermişlerdir. Uzun mektuplaşmalardan sonra Puharich İsrail'e ilk üç gezisini 1971. Ağustosunda yaptı. Bu gezilerinin amacı tamamen Uri'yi gözlemek ve yetenekleri-

nin etüdünü yapmaktan ibaretti. Gerek laboratuvar denemelerinde gerekse, Uri'nin kendi (halka açık) gösterilerinde, kendisini 'direkt beyin aksiyonu' olarak isimlendirdiği fenomeni inceledi. Eğer gördüklerinin sıkı test şartları altında laboratuvarda tekrar edilebileceğini ortaya koyabilirse, bunun bilimsel düşünceyle hesaplanması mümkün olmayan büyük değişiklikler getirebileceğini düşündü. Zihin gücünün madde üzerindeki etkisiyle ilgili yeni bir teorinin formüle edilmesi gerekiyordu.

Dr. Puharich'in raporlarına göre, 1971'in 17-25. Ağustos tarihleri arasında sıkı bilimsel kontrol altında Uri Geller ile 'direkt beyin aksiyonu' (DBA) denemeleri yapıldı.

1) Başka birinin işaret parmağındaki altın yüzüğün, sadece zihinsel konsantrasyonla, kırılması,

2) Metal-tip termometrelere konsantre olarak ,göstergeyi 6-8 dereceye kadar yükseltmek,

3) Kırılmış masa saatlerini veya kol saatlerini yeniden çalıştırmak,

4) Elini sürmeyle bir kol saatinin akrep ve yelkovanını ileri geri kendi isteğine göre hareket ettirebilmek.

Aynı süre içinde Dr. Puharich bundan başka telepati denemeleri (direct brain perception-DBP)'de yapmıştı. O üç tane rakam düşünecek, Uri de onları almaya çalışacaktı. Bunlarda %90 başarı kaydetmişti. «Bu sonuçlar daha ileri etüdlerin yapılabilmesi için yeterli teminat olmaktadır.» demişti Puharich.

Sonra Eylülde tekrar İsrail'e uçtu. O ayın 20'sinden 29 una kadar deneme yaptı. «Her test beş defa tekrarlandı» diyordu Dr. Puharich, «DBA testleri %100 tekrarlanabiliyordu. DBP (telepati) testleri ise (değişik süjeler kullanılmasına rağmen) Uri'nin lehine doğruluk gösteriyordu.

Dr. Puharich, Uri Geller'in 17. Kasım. 1971 ile 14. Nisan. 1972 tarihleri arasında yaptığı sahne gösterilerini de izledi ve arada testler yaptı. O zamanlara ait deney sonuçlarını şöyle sıralamıştı:

1) DBA. Metal objelerin kırılması. Tekrarlanabilirlik 102'de 98.

2) Saat akrep-yelkovanının DBA ile hareket ettirilmesi 56'da 51.

3) Bozulmuş saatlerin tamiri 36'da 28.

4) Kompas iğnesinin hareket ettirilmesi - 30'da 25.

5) Metal objelerin demateryalizasyonu - 20'de 15.

6) Yukarıdaki testlerde metal objelerin yeniden materyalizasyonu - 20'de 12.

«Uri'nin uzaktan cisimleri hareket ettirebilme gücü olan DBA yeteneğine sahip olduğuna dair zihnimde artık bir şüphe kalmamıştır.» diyordu Puharich.

Bu ön ve hazırlık mahiyetindeki deneme çalışmalarından sonra artık Geller ve benzerleriyle ESP ve psikokinetik testleri için bir araştırma programına girilmesi gerekirdi.

«Benim politikam, Uri'nin etrafında mevcut bulunan aleniliğin dışında kalmaktır. Rolüm ise, onu araştırma ortamına sokmaktır. Benden başka bir kimse olmasını isterim onun. Bununla birlikte bütün araştırma programları sözkonusu olabilir.» demiştir Dr. Puharich.

Bu cümleden olmak üzere kuantum fiziği, parapsikoloj ve parafizik uzmanı Prof. Harold E. Puthoff'a parafizik ve parapsikolojik fenomenler kadar plazma ve leyzer üzerine de ihtisas sahibi bulunan Russell Targ'a tanıştırdı. Bu araştırmacıların her ikisi de Stanford Enstitüsünde bulunmaktadır.

Uri Geller ve New York'lu bir artist ve aynı zamanda biyolojiden bir derece almış bulunan Ingo Swann ile yapılan ön çenemelerden sonra 10.Mart1973'de Stanford Enstitüsü tarafından şöyle bir rapor yayınlanmıştı:

«Bilimadamlarımız henüz bu ruhsal gücünü varlığıyla ilgili olarak bir sonuca varmış değildir. Sadece daha ileri araştırmaların yapılmaya değer olduğu anlaşılmış bulunmaktadır. Bilimsel araştırma için meşrû bir konudur. Bunun zıddına olan basılı raporlar gerçeklerin değiştirilmesidir.»

«İnsanlık tarihi boyunca bazı kimsele-
rin psişik ya da psikoenerjetik vasıtalarla fizik etkiler meydana getirdiklerine dair folklor bulunmaktadır. Yakın zamanlara

kadar bu konu bilimsel sayılmamışsa da, bilhassa Rusya ve Çekoslovakya'da yapılan laboratuvar denemeleri, ciddi bilimsel araştırmalara girilmesi bugün göstermektedir.»

«Bilim adamları olarak, alelade olmayan beşer fonksiyonlarıyla, bugün anladığımız fiziksel ve psikolojik kanunlar arasındaki ilişkiyi belirleyebilmek için, bu etkinin operasyonunu tanımlayan çeşitli modelleri gözönüne alırız.»

«Stanford Enstitüsü olarak, bu fenomenle ilgili laboratuvar denemelerinin bir istatistiğini çıkarmaktan çok, zamanımızın bilimine uygun ve insanlığa yararlı bir anlayış ortaya koymaktır.»

Bilimadamları Puthoff ve Targ bu olaylarla ilgili bir sonuca varamadıklarını belirttikten sonra «Siljelerle (Geller ve Swann), henüz bilimsel açıklamalarına sahip olamadığımız, belirli olayların gözlemi yapılmış bulunuyoruz.» demişlerdir.

Swann ile yaptıkları deneylerde, muhafaza altına alınmış magnetometrenin çalışmasının aksatılmasına dair (Puharich bu etkiye DBA) yeteneğin gözlemi yaptılar.

Uri Geller ile yapılan deneylerde hem klervoyan veya psişik yetenek hem de uzaktan fizik aksiyon testleri ele alınmıştır. Şu sonuçlar elde edildi:

Zaratma Deneyi: Kapalı metal bir kutu içinde bulunan bir zar kuvvetle sallandı ve hangi yüzünün yukarı geldiği Uri tarafından tahmin edildi. Bu deneyde Uri sekizde sekiz isabet kaydetmişti. (Bazılarının algılaması açık ve seçik olarak zihninde canlanmadığı için iki defa kutunun sallanmasını istemiştir.)

Saklı Cisim: Denemelerde belirli film kutuları kullanılmıştır. Bu deneylerle ilgili bulunmayan bir asistan başka odada kutuları gelişigüzel yerleştirmiş fakat içlerinden birini bulunması gereken kutu olarak işaretlemiştir. Bütün kutuların üzerine birşey örttükten sonra, odadan ayrılmış ve kutuların hazır olduğunu araştırmacılara bildirmiştir. Uri bazen örtünün üzerinde ellerini dolaştırmış, ba-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

zende sadece onlara doğru bakmıştır. İşaretli olmayan kutuları birer birer söyledikten sonra. Geri kalan bir, iki kutu içinden hangisinin asıl işaretli kutu olduğunu bulabilmiştir. Burada da 12'de 12 isabetliydi. Bu şekilde saklanmış objelerden ikisini bulmakta güçlük çekmiştir: Bunlardan biri bir kesme şeker, diğeri de kağıda sarılmış top idi. Suyu, çelik bilyeleri, mıknatısları bilmakta zorluk çekmemiştir.

Resim Deneyi: Her seferinde (Uri Stanford Enstitüsü içinde bulunmadığı zamanlarda) 3x5 ebadındaki kartlara basit resimler çizildi. Bu resimler çift mühürlü zarflara konuldu. Bu deneylerle ilgisi bulunmayan bir asistan tarafından zarflar bir kasanın içine kilitletti. Denemeyi yapanlar her seferinde kasadan bir kart (zarf) çektiler. Resmi tanımak için açıp, baktılar ve tekrar kapayarak Uri'nin çizdiği resime bakmak üzere (Uri'nin bulunduğu odaya) gittiler. Bu denemede de hiç yanlışsız, adeta tam reproduksiyon olmak üzere 7 resim çizmişti.

Balans Deneyi: 1 mg. ile 50 gr. arasındaki ağırlıkları ölçmede kullanılan bir laboratuvar terazisinin bir kefesine 1 gr. ağırlık konuldu ve Uri'den teraziye dengelemesi istendiğinde, sadece zihinsel gayret ile bir çok defalar terazinin boş olan diğer kefesini de dengeye getirdi.

Magnetometre Deneyi: Manyetik alanlara karşı hassas olan bir aletin çalışmasını etkileyip etkileyemeyeceğini anlamak üzere bu deneyde de bir Gaussmetre kullanılmıştır. 0.3 gaus'a ayarlanan cihazın üzerinde sadece elini dolaştırmak suretiyle (çekilen filmlerde görmüştür ki) cihazın çalışmasını etkilemiştir.

İlim adamları Uri Geller'in (çatal ve yüzükleri bükme de dahil) bazı denemelerini 'tatmin etmeyen' veya 'ikna edemez' olarak nitelendirmiştir. «Bu durumlarda fizik etkiler gözlenmiştir fakat daha başka ölçümler yapılmaksızın Uri'nin cisimlerin biçimlerini nasıl değiştirdiğinin izahını yapmak mümkün değildir. Kaldığı onlara eliyle dokunmasına müsaade edilmektedir...» denilmiştir Stanford Enstitüsünün raporunda.

Puthoff ve Targ bu denemelerin sadece ön çalışmalardan ibaret olduğunu, daha karmaşık test metodlarının ve kayıt sistemlerinin geliştirilmekte olduğunu belirtmişlerdir. Stanford Enstitüsünden bir sözcü de: «Çok iyi bilmekteyiz ki, araştırmaların bu alanı modern bilimin tartışmalı konularından birisidir... Bunun önemli sebeplerinden birisi de, bu konunun tarihçesinde şartlılanlığın ve adam aldatmanın bulunmasıdır. Fakat konunun böyle olması bizi yapılmasına gerek gördüğümüz araştırmaları yapmamıza mâni olmayacaktır.

«Bizim görevimiz, bilimin müdafasını yapmaktan çok, onun peşinden giden bir araştırma organizasyonunun sınırları içinde gerçekleştirilmektedir. Bu kısımdaki rolümüz (üzerimize aldığımız diğer araştırmalarda olduğu gibi) nötr ve objektif olmaktır. Konuların gerisindeki hususlar hakkında sorular yöneltilmiştir. Konuların arka planında olanları da, onlarla ilgili soruları da inceledik. Bizim ilimadamlarımız, ruhsal yeteneklere sahip kimselelerin normal üstü güçleri taşıdıklarını da bilmekteler. Burada hile ihtimalini de tamamen ortadan kaldırmış değiliz. Aslında, her hangi bir süje laboratuvar şartlarını yanıtabilir ve bizim araştırmacılarımızı kandırabilir. Böyle birşey hissedilir hissedilmez. sadece o deneme listeden silinir. Eğer insanlığın yararına keşfedilebilecek bir alan varsa, o önyargısız keşfedilmelidir.»

Uri Geller'in metal objeleri zihin gücüyle eğip bükmesi, kırmasıyla ilgili raporların çokluğuna ne demeli? O'nun bulunduğu yerden kaybolan ve tekrar ortaya çıkan saatlerin, kalemlerin ve diğer objelerin hikâyelerine ne diyelim?

Dr. Puharich bu olayların da çok dikkatle incelenmekte olduğunu bildirmekte. Fenomenin laboratuvarında arzu ile daima tekrarlanabilir olması belirli değildir. Uri'nin kendisi de kendisinin limitli olduğunu beyanetmektedir: «Bir milli dergide niçin kendimi tanıtmadığımı ben de düşünüyorum. Böyle bir dergi, diğerlerine nazaran

daha iyi prezentasyon yapabilirdi. Bunun da bir sebebi olmalı...»

Sadece etrafında konuya karşı ilgi, hiç değilse merak duyanların bulunduğu zamanlarda kendisini daha güçlü hissettiğini ve daha etkili olduğunu bilmektedir. Uzun uzun sıkıcı laboratuvar denemelerine şu bakımdan razı olmaktadır: Kendisi de taşıdığı bu gücün mahiyetinin bir an önce anlaşılmasını istemektedir. Bir hilekar ol-

duğunu kabul etsek bile, hilelerini kendi arzusuyla neden çalıştırmazın? Marifetlerini tespit etmek üzere bir TV ekibi kendisini ziyaret etmişti, herşey normal gitti, bir şey hariç: alıcının video takımı hiç umulmadık bir şekilde kırılıvermişti. Başka bir seferinde de, yaklaşık 15 cm uzunluğundaki demiryolu çivisini sadece bir eliyle oksayarak büküvermişti.

(Devam edecek)

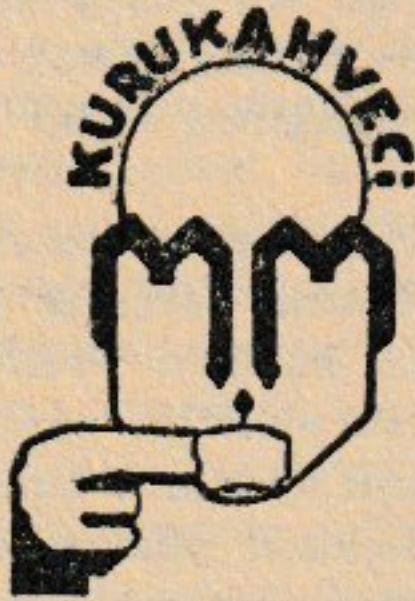
REALİTE

(Sayfa 3'den)

gerçek tekâmül ihtiyaçlarını keşfedebilseydi, bambaşka bir sistem geliştirebilirdi. Ve bu sistem bizi, dünya insanlarını, çok daha hümanist, hemcinslerine ve tüm tabiata daha sevgi dolu yapabilirdi... Aksine insanlara bugün sevgiden bahsettikçe, nefretini kamçulamış oluyorsunuz.

Kısaca diyebiliriz ki, Ruh kavramı,

kendi realitemize göre, ne anlıyorsak odur. Ruhlarının tekâmül ihtiyaçlarına göre enkarne olmuş olan bizler, bu gerçek ruhsal ihtiyaçlarımızın paralelinde yaşadığımız nisbette bu hayatımızı değerlendirmiş, dolayısıyla ıstıraplardan uzaklaşmış, gelecek hayatlarımız içinde daha az ıstıraplı eprövlere kendimize hazırlamış oluruz.

Tasvir tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

DÜŞÜNENLERİN FORUMU

Maddenin İçindeki Güç

● M. ALI USTA

Tahta Su, Demir, Hava, Şeker birer maddedirler. Suyu demir birbirinden farklıdır. Havayla tahta birbirine hiç benzemez görünür. Görünüş ne olursa olsun bu maddelerin ortak özellikleri vardır. Bütün bu maddeler küçük ayrı Partiküllerden (Parçacıklardan) kuruludur. Bu küçük parçacıkları bizler göremeyiz, bunlar gözümüzün görme yetisine göre çok küçüktürler. Tahta, Demir, Şeker parçaları değil tek ve kaynaşmış bir bütün gibi görünürler.

Bir kum taneciğinde, geniş bir kumsaldaki kum taneciklerinin sayısından daha çok ve çok daha küçük partiküller vardır. Bir su damlasındaki parçacıklar da dünyanın bütün okyanuslarındaki su damlalarının sayısından çoktur. Bu parçacıkların yüz milyonu yanyana geldiğinde ancak 12,7 mm uzunluğunda bir çizgi yaparlar. Bütün maddelerin temel yapı taşı olan bu parçacıklara ATOM denir.

Hemen hemen 100 yıl insanlar atomdan daha küçük bir şeyin olamayacağına inandılar. Bundan dolayı da Grekçeden gelen atom sözcüğünün tam anlamı olan «Bölünemeyen, parçalanamıyan şey» bu inanışın karşılığıydı. Oysa Bilim adamları 1900 yılından önce, havasız uzayda boşlukta elektrik akımının geçişindeki olayları inceledikleri zaman, bulup birleştikleri yargı: Atom doğada en küçük şey değildir oldu. Bu yargıya göre, bütün atomlar daha da küçük parçalardan yapılmıştı ve atomdan daha küçük gerçek maddeler vardı. Bunlara Sub-atomik partiküller veya Atom altı parçacıklar adı verildi.

Atom hakkındaki araştırmalar ilerledikçe Atomun Negatif elektrik yüklü ve bir de Pozitif elektrik yüklü Sub-atomik partiküllerden meydana geldiği bulundu. Negatif elektrik yüklü partiküle ELEKTRON ve Pozitif elektrik yüklü partiküle de PROTON dendi. Elektronlar da, Protonlar da çok küçüktürler. İkisi de atomun içindedir, ikisi de elektriksel parçacıklardır, ama bir yerde de birbirlerinden çok farklıdır. Bir maddenin 1 gram kütlelerinde kaç tane proton veya elektron olabileceği sorusu akla gelirse şöyle cevaplanabilir. Tahminen 572.000.000.000.000.000.000.000 tane, yani beş yüz yetmiş iki bin kere milyar kere milyar proton vardır. Bu sayı kullanamayacağımız kadar büyük bir sayıdır.

Atom araştırmaları bu kadarla da kalmadı. Üçüncü önemli parçacık 1930 yılında atomun içinde bulundu. Proton ve elektronların elektrik yükleri vardı, bunlar mıknatısla etkileniyorlardı ancak üçüncü parçacıkların elektrik yükleri yoktu. Bunun için de bulunmaları çok daha uzun bir zaman aldı. Elektrik yükü olmayan bu parçacığa NÖTRON adı verildi. Bugünkü bilgilerimize göre dünyadaki herşey bu üç tür parçacıktan yapılmıştır.

Bütün bu buluşlardan sonra, yeni bir atom teorisi kurulması gerekti ve Modern Atom teorisi adı verilerek bir teori geliştirildi. Bu teoriye göre; Atom ortada bulunan pozitif yüklü bir çekirdekle etrafındaki negatif yüklü elektronlardan yapılmıştır. Çekirdekte proton ve nötronlar vardır. Çekirdeğin etrafında pozitif yük

sayısı kadar elektron bulunur. Çekirdeğin pozitif yüklü elektronları çekerek çevrede tutar.

Atomun, merkezdeki küçük çekirdek dışında, geride kalan parçaları elektronlardır. Dünyanın güneşin çevresinde dönmesi gibi, bunlar da genellikle çekirdek çevresindeki bir yörüngede hareket ederler.

Bir tam atomda, çekirdekteki proton kadar elektron vardır. Bu çekirdeğin dışındaki atom boşluğunda bulunan negatif yük toplamı, çekirdekteki pozitif yük toplamına eşittir demektir. Ve böyle atomlarda toplam yük sıfırdır. Bu atomda hem pozitif, hem de negatif yük vardır, ama herbiri diğerini dengeye getirecek kadar yeterli bir güçtedir. Böylelikle de atomun tümü yüksüz olur.

Dıştaki elektronlar enerji kullanılarak atomdan ayırılabilirler. Isıdan atomun kuvvetlerin bazılarında dek yada başka etmenlerle dıştaki elektronlardan biri, iki si hatta üçü atomdan ayırılabilir. Özel koşullar altında, içteki elektronlar da ayrılabilir. Güneşimiz gibi bazı yıldızların içindeki ısı milyonlarca dereceyle ölçülmesi gereken denli büyüktür. Bu ısıda, bütün elektronlar atomlardan ayrılırlar. Atom çekirdeklerinin elektronlarını yitirdikleri çok sıcak yıldızlarda, bir çekirdek tam atomların verebileceğinden daha sıkı şekilde diğerinin etkisini tamamlayabilir. Aynı ayrı çevrelerinde tutabilecekleri elektron halkaları kalmaz. Çekirdek, çekirdeğe hemen hemen dokunarak beraberce dönmeye başlarlar. Böyle atomlardan yapılmış bir madde, kendi kendine çöker ve çok küçük bir hacim alır. Dünyamızdaki bütün atomlar elektronlarını yitirip çekirdekler birbirine dokunacak bir duruma gelirse, bizim dünyamız da atomlara paralel olarak ancak bir mil çapındaki bir tepun hacmine kadar çöker. Bu maddenin plazma durumudur.

Bu durumda da çekirdek atomun bütün kütlelerini taşır. Çöken madde çok küçük bir hacim almasına rağmen bütün kütlelerini korumuş durumda olacaktır. Çöken

dünyamızın yerini almış olan yalnız bir-iki kilometre çapındaki yeni dünyamız, büyük dünyanın şimdiki bütün kütlelerinde olacaktır. Ve çöken maddenin yerini alan küçük parçacık yüzlerce-binlerce kiloluk kütlede bulunacaktır. Uzayda bunun gibi binlerce yıldız vardır.

Moleküller devamlı hareket ederler. Bunların havadaki dolaşım hızları saatte 60 mil'e ulaşır. Sert maddelerde ise ileri-geri titreşimleri çok hızlıdır. Bu hız büyük sıcaklıklarda daha çok artar. Hareket eden bu moleküller birbirlerine çok sık çarpırlar. Her dakika milyonlarca çarpışma olur çarpışmalar sonucunda bazı moleküller değişmeksizin itelenip yön değiştirirler, bazı zamanlarda da moleküllerde değişmeler olur. Bir molekülle bir atom fazlalaşabilir, veya çarpışmayla ikiye ayrılabilir yada çarpıştığı molekülle birleşerek daha büyük yeni bir molekül meydana getirebilir.

Bu moleküllerin çarpışması sonunda bir çok olay ortaya çıkmaktadır. Çarpışan molekülleri göremeyiz fakat olayın sonuçlarını görebiliriz. Isı arttıkça moleküller daha hızlı hareket eder ve daha büyük bir kuvvetle daha sık birbirleriyle çarpırlar. Değişimler daha çabuk görülmeye başlar. Kâğıt yanar, odun siyahlaşır ve kömürleşir. Bütün bu değişimler ayrı ayrı hareket ederek çarpışan moleküllerden dolaydır.

Bahsettiğimiz atomlardan daha değişik atomlarda vardır. Mesela Uranyum 238 atomu çekirdeğinde 92 proton ve bundan 54 fazla olarak 146 nötron bulunur. Uranyum atomları dengeli değildir ve hepsinin insanlar gibi belirli bir ömürleri vardır. bir atom şimdi, bir öteki 100 yıl sonra yok olabilir. Bir başkası ise binlerce, milyonlarca yılda parçalanmasını tamamlayabilir, Dünyanın başlangıcından beri, her saniye milyonlarca, milyarlarca uranyum atomu parçalanmaktadır. Bu dengesiz çekirdek bozulmaya başladığında birden patlamaz. Bu olaylar çok daha düzgün, pürüzsüz bir yol izlerler. Bir yada iki sub-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

atomik parçacık çekirdekten dışarı fırlar. Her an, her uranyum kütlesinden, bunlardan bazıları parçalanmayla ayrılırlar. Bu sub-atomik parçacıklar her yöne yayılır yada radyasyon yaparlar.

Bu sub-atomik parçacıklar parçalanırken bir enerji meydana getirirler. İkinci büyük enerjili Gamma ışınları çıkar. Sonra çok hızlı hareket eden Alfa ve Beta parçaları fırlar. En iyi hava araçlarından binlerce defa daha hızlı olan Alfa parçacıkları ışık hızının 1/10 hızındadır. Beta parçacıkları ise çok daha hızlıdır. Hızları ışık hızının 9/10 undan çoktur. Böyle bir hareket için, çok küçük de olsalar cisimler büyük enerji gereksinmesi duyarlar.

Tabii ki Uranyumun enerjisi günden güne, aydan aya azalır. Bir milyar yıl geçtikten sonra bir gr. Uranyum ancak 5 kilo gazın verebileceği bir miktar enerjili daha saklar ki bu da çok büyük bir enerji sayılır.

Uzun araştırmalar sonunda anlaşıldı ki, enerjinin biçimi değiştirilebilir ancak yok edilemez aynı şey madde içinde de geçerlidir. Yanan odunun yok olduğu düşünülebilir ancak odun atomları gaz atomlarına dönüşmüş ve gaz da havaya yayılmıştır.

1905 ten sonra Einstein, bir çok soruyu çözecek ve açıklayacak olan kuramı üzerinde çalışmaya başladı. Einstein gösterdiği «Madde ve enerji aynı şeyin değişik tipleridir» madde yok edilebilir ancak aynı anda da önemli bir miktarda enerji doğar. Enerji de yok edilebilir aynı anda bir miktar madde meydana gelir. Örneğin 3 kilogram maddenin enerjeye dönüşmesiyle yaklaşık 270 trilyon yani 270 milyon kere milyon kilowattlık bir enerji meydana gelir. Ki bu enerji elektrik enerjisi olarak kullanıldığı düşünülürse Türkiyenin dört yıllık elektrik ihtiyacını karşılar. Aynı şekilde çok büyük miktarda enerji, çok küçük miktarda maddeye dönüşebilir. 60.000 litre gazın yanmasıyla meydana gelen enerji bir gramın çok küçük miktarında bir madde meydana getirir.

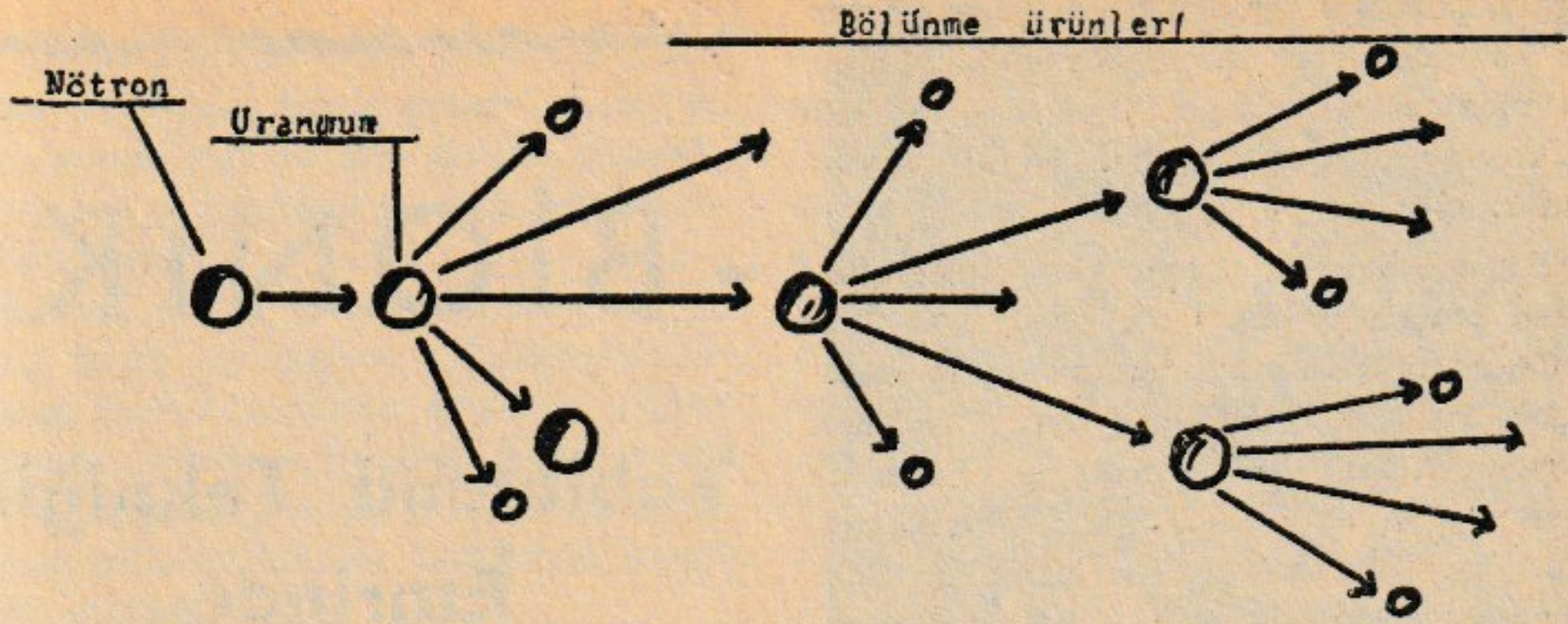
Maddenin içindeki bu büyük güç ilim

adamlarının her zaman ilgisini çekmiştir. Bu enerjiyi kullanma hevesi zamanla Atom ve Hidrojen bombalarının yapımına sebep olmuştur.

Uranyumun ne kadar enerji yüklü olduğundan bahsetmiştik. Eğer bu enerjiyi tahmin etmek kolay değildir. Bir atomu parçalamak için Atom çekirdeği nötron bombardımanına tutulur. Sık sık bir nötron eklenmesiyle bir dengeli izotop beta parçacığı yada proton salarak dengesiz bir izotopa dönüşür. Nötron bombardımanının gücü yeter derecede büyükse giren bir nötrona karşılık iyi yada daha fazla nötron çıkabilir.

Değişim, yeni birşey oluşturarak meydana gelen olay olur. İki nötronu dışarı çıkaracak güçte bir nötron çarpışı atoma etki eder. Çıkan aynı güçte iki nötron, çarptıkları her bir çekirdekten ikiser nötron dışarı çıkarır. Bu dört nötron dört çekirdekten sekiz yeni nötron meydana getirir. 4,8, 16, 32 ve böylece ikiser kat artan bir reaksiyon oluşur. Bir nötron terkunç sayılacak miktardaki çekirdeği bozulmaya uğratar. Saniyede bir çekirdeğin parçalandığını düşünelim. Bir saniye sonunda iki nötron oluşur. İki saniye sonunda 4 nötron oluşur buna böyle devam edersek 30 saniyede bir milyar nötron serbest kalır. gerçekte ise bu olay çok daha hızlı olur. Bir çekirdeğin parçalanması Saniyenin yalnızca milyonda birinde olur. Bir nötronla başlayan olayda saniyenin çok küçük parçasında milyarlarca atomun parçalanmasıyla devam eder. Bu nükleer reaksiyon, bir halkanın diğerine bağlanmasıyla meydana gelen zincire benzediğinden, ZİNCİRLEME REAKSİYON adını alır. Bir çekirdek parçalanmasıyla çok küçük bir enerji oluşsa bile çok sayıda çekirdeğin bozulmasıyla kısa zamanda çok büyük miktarda enerji meydana gelir. Tek bir nötronla başlayan bütün bu olaylar sonunda Atom enerjisi elde edilir.

Olayda, kullanıldığından daha fazla sayıda açığa çıkan serbest elektronlar, nükleer reaksiyonu bir yerde durdurabile-

cek enerjiye sahip olurlar ve zincirleme reaksiyonunun devamını önlerler. Reaksiyon rüzgârlı bir havada yakılan kibrit alevi gibi başlar ve biter.

1 Gram uranyum bölünmesi ile çıkan enerji 20 ton dinamitin enerjisine denktir. Bu nedendir ki bölünme olayı Atom bombasının esasını teşkil eder. Bu olayda enerjinin doğuşundaki çabukluğa inanmak zordur. Uranyumun kaynaması yada buharlaşmasından önce ,en az güneş kadar hatta ondan da parlak bir ateş topu meydana gelir. Bu sırada X ve gamma ışınları yayımlanır, kopan parçacıklar her yöne giderler ,ateş topunun içindeki sıcaklık 10 milyon dereceye varır.

İlk atom bombası Uranyumdan yapılmıştı. Bir de Hidrojeni Helyuma dönüştürdüğümüzü düşünelim. Ne denli büyük kütle miktarlarının yok olduğuna ve nasıl büyük bir enerji meydana geleceğine dikkat edelim. Bir atom bombasında kütlelenin yalnız 1/1000'i yok olarak enerjiye çevrilir. Hidrojen bombasında ise bu oran

7/1000 dir.

Atom bombası 1944 yılında yapıldığı halde Hidrojen bombası 1952 yılında yapılabildi. Teorik olarak birleşme olayının daha önceden bilinmesine rağmen bu sekiz yıllık gecikme hidrojen bombasının reaksiyona geçmesi için milyonlarca derecelik ısıya ihtiyacı olduğu içindi. Bu sıcaklık ancak otam bombası ile sağlanabilirdi. Bu nedenle odunun tutuşturulmasında kibrit kullanıldığı gibi Hidrojen bombasında da gerekli reaksiyonun başlatılabilmesi için Atom bombası kullanılmaya başlandı.

Halen Hiroşima'ya atılan Atom bombasından 2500 defa daha güçlü Hidrojen bombaları yapılabilmektedir.

Faydalanılan eserler

Nükleer enerji: Jules Guéron

Genel kimya: Georges Champetier

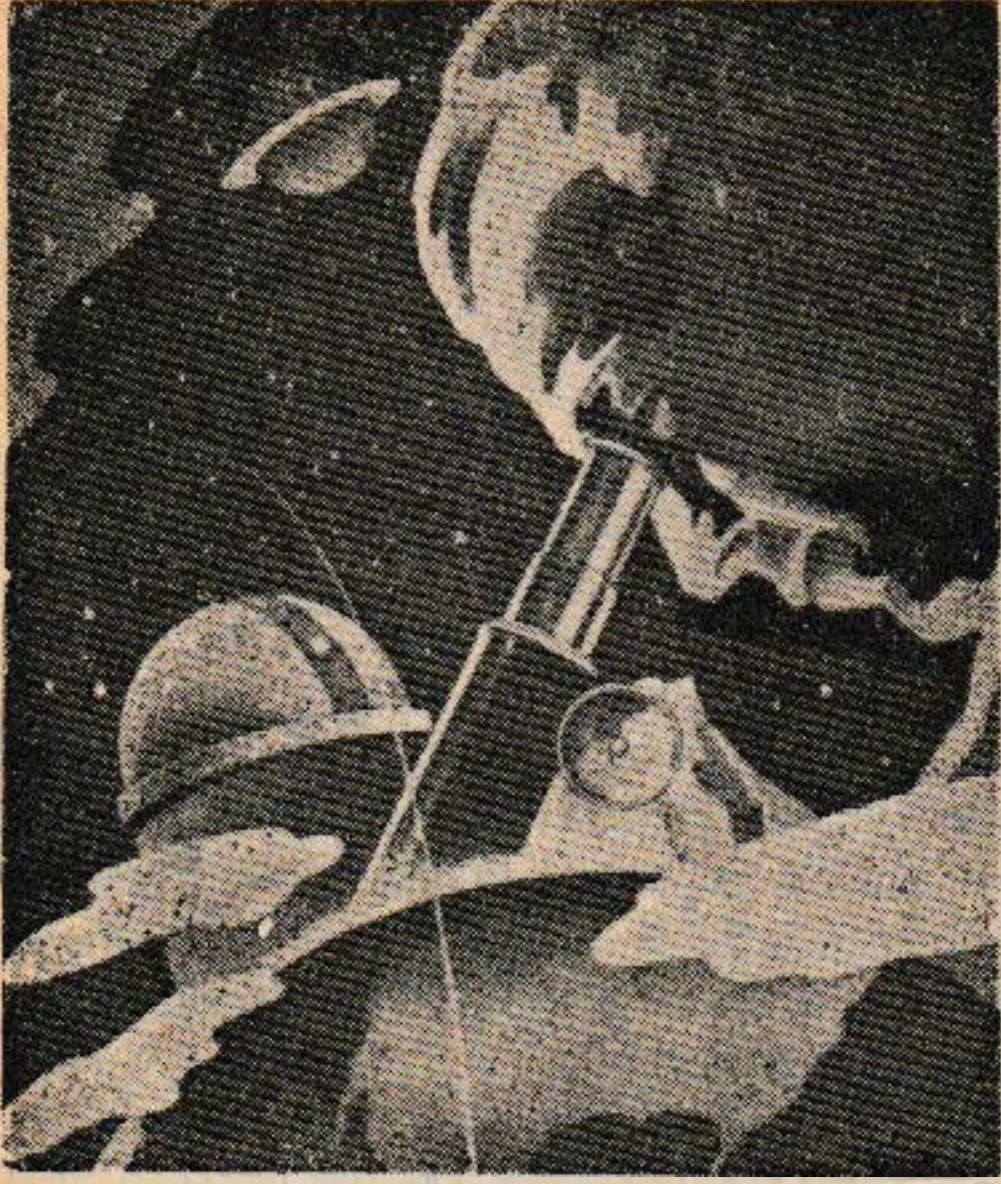
Kimya temel Kavramlar: Namık K. Aras -
Namık K. Tunali

Varlık Yokluk ve Atom: İrfan Tan

RUH ve MADDE Dergisi'nin 18. Cildi Çıktı.

Çok Güzel Bir Ciltçilikle Hazırlanan Bu Bilgi ve
Kültür Hazinesini Ödemeli Olarak.

Ruh ve Madde Dergisi - P.K. - 1157 — İstanbul
Adresinden İsteyebilirsiniz. F.: 150 TL

(Geçen sayıdan devam)

Hareketleri tamamen instenktiftir. Bütün ısıtma meselesi istikbale aittir, zira, nem yokluğundan yumurtaların ilkbahardaki enkübasyonu mümkün olamayacaktır. Yine, kuvözün nemsiz çalışamayacağını kuşun bildiği zannedilir; fakat hareketleri tamamen instenktiftir.

İlkbahar yaklaştığı zaman, erkek, çukurunu yaprakla dolu olarak bulur. Bu ânâ kadar, kendine yaklaşan dişilere karşı kötü, hattâ düşmanca bir tavır gösterirken, şimdi değişir. Fermante olan ve sıcak buhar çıkaran kütleyi karıştırmak gibi çok işi vardır. Usta bir bahçıvan gibi, hepsini iyice havalandırır. Böylece, fazla sıcaklık kaçar ve 33°C lik ısı muhafaza edilir.

Yatırımın Başarıya Ulaşması

Artık erkek dişiye yumurtlamak üzere bırakım. Erkek, iyi çalışmıştır. Nihayet açtığı deliği toprakla örter. İlk yumurta için, örttüğü yerin bir bölgesinde küçük bir delik açar. Bu iş için 1 saat harlar. Dişi, hâdiseyi seyretmekte ve acele etmemektedir. Erkek işini bitirir işaretini verir ve dişi yaklaşır. Erkek tarafından açılan deliği tetkik eder. Bazen dişinin hoşuna gitmeyen birşey olabilir. Bu takdirde

- BİONİK -

Tabiatana Tekniğin Emrinde

● Prof. A. STOLK (Amsterdam)

uzaklaşır ve bir kovuğun altına saklanır. Erkek de, açtığı deliği kapatır ve bir başka yenisini açar.

Böylece dişiye memnun edinceye kadar, 3 veya 4 delik açtığı olur. Dişinin tetkiki sonucu, erkek neticeyi alâka ile bekler. Dişi, birinci yumurtayı yumurtladıktan sonra kaybolur, ormana dolaşmaya gider. Yumurtanın bakımı erkeğe aittir. 4-8 gün sonra dişi tekrar, ikinci yumurtasını yumurtlamak üzere gelecektir. Dişi enkübasyon ile meşgul olmaz, bu iş erkeğin işidir. Erkek, enkübasyon odasını 33°C sıcaklıkta tutmakla görevlidir. Eğer odanın sıcaklığı 1°C düşer veya çıkarsa, yumurtalar çatlamayacaktır.

Gayretli Baba

Her sabah, gün ağarmadan biraz evvel, erkek işini yapmak üzere gelir. Yukardan aşağı doğru, enkübasyon odasına doğru gider havalandırma yollarını kazar.

Fermantasyondan meydana gelen sıcaklık, gece kâfi gelmekte, fakat gündüz çok gelmekte, hattâ bazen tehlikeli olabilmektedir. İşte fazla sıcaklık bu havalandırma yollarından dışarı çıkacaktır.

Akşama doğru erkek, sabah açtığı bu havalandırma yollarını kapamağa başlar. Yaz gelince bu tedbir kâfi gelmeyecektir.

Tabii ki fermantasyondan meydana gelen sıcaklık azalacak, fakat güneş sıcaklığı, bu azalmanın kat be kat üstüne çıkacaktır. Böylece yumurtaların aşırı ısınma ihtimalleri bellirir.

Bundan dolayı erkek, enkübasyon çukurunu kalın bir toprak tabakasıyla kapatmağa başlar. Sıcaklık arttıkça, toprak kalınlığını arttırır. Bundan dolayı bazen yazın ortasında çukurun bir metreden daha fazla yükseklikte bir tabakayla kapalı olduğu görülebilir.

Küçük bir hesap, bu ufacık hayvanın, inkübatörünü ayarlamak için, 20 ms toprak taşıdığını bize gösterir. Bu, inanılması hayret edilecek bir davranıştır.

Soğutma Tekniği

Sonbaharda, Avustralya çölünde sıcaklık o dereceye yükselir ki, kalın bir toprak tabakası dahi, enkübasyon çukurunu fazla sıcaktan muhafaza edemez.

Hayvan, bu takdirde taktik değiştirecektir. Sabah erken, evvelce çukurun etrafına yerleştirdiği ve gece soğumuş olan kumu, enkübasyon odasına sokar. Bu hâdise, her sabah tekrarlanacaktır. Hayvan, odayı soğutmak için lazım gelen kum miktarını, kendi iç güdüsü ile bulur ve hesap eder. Böylece güneşin verdiği sıcaklığı, ihtiyaca göre ayarlamış olur.

Avustralyada, sonbahar sonunda güneş sıcaklığı azalır. Fermantasyondan meydana gelen sıcaklık ise, neredeyse artık 0°C ye inmiştir. Hayvan, bir evvelki devrenin tam tersine bir problemle karşı karşıyadır. Yeniden sıcaklık meydana getirmek gereklidir. Artık erken kalkmaz, sabah saat 10'a doğru oyduğın yanına gelir. Yüzeydeki toprağı, yani enkübasyon odasının kalınlığını, satha birkaç cm. kalana kadar kaldırır. Bu esnada görünüm ters dönmüş bir uçan daireye benzer. Öğleden sonra güneşli, yuvanın içine girecektir. Ancak bu bölgelerde soğuk olan geceleri, gündüz içeride biriken sıcaklık kâfi gelmeyecektir. Dolayısıyla hayvan, gündüz ısınan kumu, öğleden sonra yuvaya boşaltmağa başlar. Burada yine, içeri boşaltılacak kumun miktarı meselesi mev-

zubahıdır. Bu miktar, hayvan tarafından ayarlanır.

Sorulacak suallerden biri, hayvanın nasıl olup da, bu şekilde hareket ettiğidir. Hayvanı, çalışırken izlersek, katı bir prensibe göre hareket etmediğine şahit oluyoruz. Meselâ ilkbaharda, çok sıcak olursa, derhal vaziyete adapte olmakta ve yazın yaptığı gibi hareket etmeğe başlamaktadır. Eğer hava soğursa, bu sefer de ilkbahardaki tekniğine dönmektedir.

Tecrübeler

Frith, bu problemi, tecrübi olarak görmek için, erkek hayvanın adaptasyonunu yakından incelemiştir. Bir ilkbahar günü, erkek, ot ve yaprağını ararken, Frith, enkübasyon odasına yığılmış olan yaprak, kum ve otu, oradan kaldırır. Erkek geri dönünce, vaziyeti kontrol etti ve eksikliği anladı, derhal sonbaharda yaptığı hareket tarzını tatbik geçti. Bu şartlar altında, erkek hayvanın yapabileceği tek şey, zaten bu idi. Bir başka tecrübeye Frith, enkübasyon odasına 3ayrı ısıtıcı koydu. Bunlar 240 voltluk bir güce sahip, 100 metre ilerisen hareket ettirilebilen elektrik ısıtıcıları idiler. Isıtma, alternatif olarak yapıldı. Bu durum, erkeğe oryantasyonunu kaybetti, zira ne olduğunu anlayamıyordu. Ancak, daima en doğru tedbiri almakta idi. Bazen sıcak, bazen de soğumuş kum taşımakta idi. Kum tabakasını inceltiyor ve kalınlıktırmıyordu, hava yolları açıyordu.

Neticede, hayvandaki sıcaklık hissini çok gelişmiş olması lazım geldiği düşünülürdü. Erkek hayvan, evvelâ izliyor, sonra gayet hesaplı olarak doğru tedbir alıyordu. Bu tedbirlerin hepsinin karışık ve yorucu olduğu ayrı bir hakikattir. İnsanda bu tip bir performansın, zekâyaya dayandığını kabul etmek gerekir. Uzun zaman, hayvandaki bu sıcaklık hissini nerede olduğu bilimliyordu. Nasıl oluyordu da, 1°C lik bir farkı hayvan farkedebiliyordu?

İşte o zaman, hayvanın çalışması dışında her birkaç dakikada bir, gağasını yuvaya soktuğu ve kumla dolu olarak ge-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

ri çektiği müşahade edilmiştir. Sanki topraktan bir numune almakta ve bunu gagasının iki yanından kaydırmaktadır. Bu arada dili veya damağı ile ısıyı ölçmektedir. Bu kadar zahmetine karşılık, hayvan bu mevsimde yumurtlanan yumurtaların hepsini birden çatlatamaz. Hakikatte enkübasyon odasını birçok felâket tehdit etmektedir. Tilkiler, yumurtaları topraktan çıkarıp yiyebilirler, yağmurlar odayı kaplayarak toprağı sürükleyip odayı çöktürebilirler.

Ortaya çıkan diğer tehlikeler

Yavruların çıkmasından sonra dahi durum onlar için her zaman iyi gitmez. Anne ve baba onlarla hiçbir şekilde meşgul olmaz. Daha ilk dakikalardan itibaren, kendi başlarına topraktan çıkma zorluğu ile karşı karşıyadırlar. Çamur ve kum arasından katedilecek mesafe, 15 - 20 saat sürer. Bu sebepten, yavruların bir çoğu bu seyahat sırasında boğularak ölürlür. Eğer yavrulardan bir şanslı olup ta, dış dünyaya ulaşabilirse, yığının hemen kenarına bitap bir halde yuvarlanır. İlk saatlerde ormanda kendine bir sığınak arar. Anne babasıyla hiçbir teması yoktur. Hattâ belki de yuvayı ısıtmak veya soğutmakla meşgul olan babasına bu esnada rastlayabilir. Dinlendikten sonra, yavru hemen yürünmeye ve hattâ uçmaya başlayabilir. Şimdiden tüyleri vardır. Bu, yu-

murtanın fevkalâde hacmini izah eder. Hakikaten yumurtası çatladıktan sonra gelişen diğer kuşların yumurtasına oranla çok daha fazla bir besin rezervini ihtiva etmesi gereklidir.

Daha ilk geceden itibaren, yavru enkübasyonun bulunduğu sahayı terkeder. Şimdiden uçma ve bir ağaç dalına asılma yeteneği vardır. Yalnız başına, bütün yiyeceğini çalılar arasında arar ve bir kırpırtı olduğu zaman derhal kaçar. Hattâ çiftleşme için olgun olana kadar kendi aile üyelerinden bile uzak durur. Buna göre, anne ve babasından birşey öğrenebilmesi bahis konusu değildir. Bütün bilgisi, doğu zamanda, kuluçka zamanı yaklaşır ni biyolojik yolla elde eder. Yetişkin oluyaklaşmaz, enkübatorü inşa eder ve tıpkı babasının yaptığı gibi bununla meşgul olur. Bütün bunlar, bionik ne ile meşgul olduğu hakkında fevkalâde bir fikir verir. Eğer bizim ısıtma ve soğutma âletlerimiz olmasaydı, Avustralya megapodu bize önder olabilirdi. Fakat bugün hâla bu durumda olan ne kadar hayvan vardır? İşte bu soru, bionik ilminin hedefidir. Yani tabiatın ortaya koyduğu bazı meselelerin ve prensiplerin, biz insanların ilerlemesinde ne derece yardımcı olabileceğini öğrenmedir. Birçok araştırma daha şimdiden bu yolda ilerlemenin mümkün olduğunu ispatlamıştır.

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

**Bilimsel ve felsefî ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve
Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemci hileler...**

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul